SKONFISKOWANE

Ч. 127 (14.670). Львів, субота 12. червня 1937 Upłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Легіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно . . . . . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

Тугачевський, Якір, Путна і тов. стають нині перед судом під замітом шпіонажі та саботажів.

Як подає ТАСС, у Москві появився комунікат такого змісту:

Слідство у справі Тугачевського, Якіра, Уборевича, Айдемана, Фельдмана, Прімакова і Путни, яких арештували органи комісаріяту внутрішніх справ, покінчилося. Згаданих високих старшин обвинувачено у нарушенні військової присяги і зраді народів СССР, батьківщини та червоної армії.

Як ствердило слідство, **згадані обвинувачені разом з Гамарніком мали звязки з військовим проводом одної з чужих держав, яка веде політику ворожу до СССР та служили розвідці тої держави.**

Вони постійно давали йому шпіонські інформації про стан червоної армії та вели саботажі,

щоб ослабити силу червоної армії та приготовити її невдачу. Цим способом вони хотіли причинитися до того, щоби влада у СССР перейшла на великих землевласників і капіталістів.

Нині, 11. червня спеціяльний судовий трибунал найвищого суду розгляне цю справу.

Предсідником трибуналу буде голова найвищого військового суду Ульріх, крім того у склад трибуналу ввійдуть: заступник наркома оборони і шеф повітряних сил Алькніс, маршал Будьонний, маршал Бліхер, шеф ґенерального штабу Шапошніков, командант білоруської військової округи Вельов, командант ленінградської військової округи Дибенко, командант північнокавказької військової округи Каширін і командант 6. корпуса козацької кінноти ім. Сталіна Горячев.

ТУГАЧЕВСЬКИЙ УЖЕ НЕ ЖИВЕ.

Вчора вечором розійшлись у Парижі поголоски, що Тугачевського убили і що це викликало сильне обурення в червоній армії.

АНГЛІЙСЬКА ПРЕСА І ПОДІЇ В СОВІТАХ.

Англійська преса обширно коментує вістки про переслідування, арешти і розстріли в Совітах. Так дбайливо поширювані Совітами вістки про заведення демократизму, про ліберальну конституцію і т. д. втратили в Англії всю віру. На тему совітських арештів та розстрілів появилися в льондонських часописах дуже влучні карикатури-порівнання, нпр. (у „Морнінг Пост"), що сказали б англійські громадяни, коли б Болдуїн сказав нагло арештувати Мекдональда та поставив його разом з провідником опозиції, майором Етлі, „под стенку"? Тимчасом в Англії парлямент ухвалює провідникові опозиції, замісць „стенки", міністерську платню...

Найновіша вістка, що перелетіла пресу, це телеграма з Москви про усунення корпусного командира, ген. Р. П. Айдемана, з проводу „Осоавіяхиму", піввійськової організації з 6 і пів міліона членами. Припускають, що ген. Айдеман, донедавна ще один з найвищих совітських потентатів, піде також під суд. (Укбюро Льондон.)

ВІЙСЬКОВІ БУНТИ?

Льондонський „Дейлі Міррор" повідомляє, що в кількох містах СССР **вибухли бунти військових залог** проти чистки в червоній армії. Як зачувати, до них приєднується й населення. Бунти вибухли у хвилині, як агенти ГПУ взялися до арештів серед червоних старшин.

СССР ШУКАЄ ПОРОЗУМІННЯ З ГІТЛЕРОМ?

Льондонський „Морнінг Пост" приносить сензаційну вістку, що **Сталін шукає порозуміння з Гітлером. Пригожий ґрунт під цей засадничий зворот у своїй політиці підготовляє він чисткою жидів в червоній армії та в адміністрації.**

МАТИ СТАЛІНА ПОМЕРЛА.

У Тифлісі померла на запалення леґенів мати Сталіна, 77-літня Катерина Джуґашвілі; вона була віруючою християнкою. Може тому саме совітська преса промовчала вістку про смерть матері диктатора, хоча вона померла ще 4. ц. м.

Франція відкинула німецькі пропозиції

У СПРАВІ „ЗАХІДНОГО ПАКТУ".

Як говорять у Льондоні, французький уряд передав учора британському амбасадорові відповідь на німецьку ноту з 12. березня у справі переговорів про новий „західний пакт", що має заступити льокарненський.

Франція відкидає німецький плян західного пакту, що не займався би миром у східній Европі та віддавав би компетенцію означити напасника 4-ох великодержавам: Англії, Франції, Італії та Німеччині. Париж хоче зосередити всю арбітражну акцію в Лізі Націй та обняти ґарантіями всю Европу.

Як виглядатиме договір про забезпеку кораблів,

ЩО КОНТРОЛЮЮТЬ ЕСПАНСЬКІ БЕРЕГИ?

Авас подає з Льондону, що проєкт договору про забезпеку контролюючих кораблів 1) покликується на те, що необхідно запобігти подібним випадкам як з „Дойчляндом"; 2) взиває уряди у Валенсії та в Бурґосі, збільшити скількість смуг безпеки; 3) стверджує, що напад на воєнний корабель одної з контролюючих держав буде уважатися нападом на всі 4 держави; їхні уряди негайно нарадяться, як запобігати, крім цього нападена держава зможе покористуватися правом справедливої оборони.

БОЛЬШЕВИКИ ХОТЯТЬ НЕ ДОПУСТИТИ ДО ЗАМИРЕННЯ.

Як подає Райтер, всі контролюючі держави приняли британські пропозиції, а саме Італія, Німеччина та Франція.

Зате СССР у ноті до комітету неінтервенції домагається, щоби справою ґарантій занявся комітет неінтервенції, не 4 заінтересовані держави. Крім того Москва уважає, що „Дойчлянд" підчас нападу не був у контрольній службі.

У британських колах цей большевицький виступ викликав велике негодування: Москва — мовляв — хоче сторпедувати цілу систему неінтервенції, яку дипльоматія з трудом урятувала після нападу на „Дойчлянд". Та в Льондоні — зрештою подібно як і в Римі — вірять, що большевицький протест не найде підтримки в комітеті неінтервенції і не перешкодить налагодити справу контролі.

—o—

Неоправдана тактика.

Львів, 11. червня 1937.

На вступі свого урядування перед кількома тижнями львівський воєвода п. Білик запрохав до себе представників львівської преси, щоб навязати з нею ближчі особисті взаємини та поінформуватися безпосередньо про її побажання, як вирозника громадянської думки. Від української преси був її речником ред. І. Кедрин, що зясував новоіменованому воєводі становище української преси у Львові з побажаннями під адресою уряду строгої річевости в трактуванні преси і ліберальнішої поведінки урядових цензурних установ. Тільки тоді, коли на пресу не будуть падати невиправдані законно і річево репресії, зможе вона сповнити своє завдання і бути справді одним з найважніших чинників й реґуляторів здорового і правильного розвою громадянського життя.

Від цієї конференції минуло ледви кілька тижнів. Було їх доволі, щоб ствердити, що не сповнилися ці побажання та сподівання. Часті білі місця саме в останніх часах на сторінках української львівської преси є пророчистим доказом, що у відносинах до неї урядових цензурних чинників ніщо не поправилося — хіба навпаки. І це діється в хвилині найбільше розбриканих протиукраїнських герців польської преси, що вигаданими небезпеками якогось нового страшного українського наїзду на польські позиції цькує явно і славно, без мняких перепон, польське громадянство до скріпленого походу проти нас.

Особливо дуже важко серед сучасних відносин обговорювати на сторінках преси, і то в чисто річевий спосіб та у пристойній формі, деякі ходи, недотягнення чи перетягнення льокальної державної адміністрації, які відчуває так болюче українське громадянство й українські установи. У світлі такого стану стає смішною сама назва „нормалізація", бо теперішні відносини по двох роках щирої, але даремної спроби українських рішальних кол і великої більшости самого українського громадянства чейже нормальними годі назвати.

Відома річ, хто складається на польське „кресове" громадянство, відповідальне за хід польсько-українських взаємин: польське урядництво і духовенство. Сьогодні воно незвичайно вразливе на так звані престижеві справи, чи радше на зовнішні ознаки, і то на кожному кроці та у всіх проявах життя формальної — бо до дійсної дуже далеко — польськости на „кресах". Про такі реальні речі, як парцеляція, шкільництво, тощо, вже й не казати. А те все в сумі згущує атмосферу взаємин і витворює нову мряку, якої на „кресах" не було ще перед двома роками.

Між іншим іде про приневолювання українців у листуванні з урядовими установами вживати назв місцевостей в урядовому вислові — себто по польськи, і то навіть тоді очевидно, коли хто пише по українськи. Що більше! У вересні м. р.

були спроби тернопільського староства за підписом тодішнього старости і теперішнього урядуючого віцевоєводи п. Маліцького з 19. вересня 1936. р. ч. В 42/36 накинути всім українським установам у повіті польську назву місцевости в їх фірмах, печатках, вивісках і публичних оголошеннях — під загрозою карних санкцій. Подібні рішення видали тоді і деякі (не всі) старости інших повітів тернопільського воєвідства. Ті рішення і загрози карних санкцій видано тоді з покликом на постанови президентського декрету з 28. жовтня 1934. р. про устійнення назв місцевостей і про нумерацію нерухомостей (В. З. Р. П. ч. 94, поз. 850), хоч цей декрет не ввійшов ще вповні в життя, бо досі Головний Статистичний Уряд не видав урядового „Виказу Місцевостей Річипосполитої Польської". Така вимога є в самому згаданому декреті, а що такий урядовий виказ Головного Статистичного Уряду щодо воєвідств з тереном мовних законів з 31. липня 1924. р. досі ще не появиеся ,то та вимога, а з нею і карні санкції декрету (ст. 10), законно зовсім неоправдані.

Престіжева і всяка інша відома нам акція бере звичайно початок і розголос у тернопільському воєвідстві. Там видано в Тернопільському Воєвідському Деннику ч. 12. з 9. серпня 1934. р. пов. 111 виказ місцевостей в урядовому вислові, і то ще перед появою президентського декрету з 24. жовтня 1934. р., який єдиний цю справу має право управильнювати. Отже згаданий спис назв місцевостей тернопільського воєвідства є законно зовсім нестійний і тимсамим ніякий староста не має права змушувати українські установи чи приватні особи уживати в листуванні чи в письмах до державних установ, на печатках, вивісках, етикетах, афішах і т. д. тільки урядової, себто польської назви місцевого осідку. Загрожені чи вже наложені кари старостинськими карними наказами тимсамим є законно неоправдані.

У цій справі я інтервеніював 2. жовтня м. р. у тодішнього тернопільського воєводи п. Білика та в начальника суспільно-політичного виділу п. Белецького і вони, поділяючи мій правний погляд на справу, припинили тоді дальші старостинські репресії з приводу вживання українських назв місцевостей.

Доки ці оба високі урядовці були в Тернополі, справа зі згаданими загрозами і карно-адміністраційними репресіями зовсім притихла. Віджила вона наново, коли їх там не стало. По їх відході деякі старости тернопільського воєвідства зачали знову змушувати, а то й карати наших людей за вживання назви місцевости в неурядовому „бжмєню". Зправила оперую публично — зокрема в публіцистиці — фактами, датами і цифрами. І ось у даній справі приклад:

Зборівський віцестароста п. Ґавліковський карним наказом з 8. травня 1937. р. ч. К. 160/37/8 покарав згідно із ст. 10 згаданого президентського декрету з 28. жовтня 1934 р. В. З. Р. П. ч 94, поз. 850 гривною в квоті 10 зол. зі заміною на один день арешту м-ра Миколу Стефанишина, адвоката у Зборові і голову тамошнього Комітету УНДО, за те, що в одному письмі, зредагованому ним як адвокатом згідно з постановами закону про мову урядування судів, прокуратури і нотаріяту з 31. липня 1924. р. в українській мові, ужив назви місцевостей Зборів і Поморяни замісць „Зборув" і „Поможани". Як неохайно зредаговано цей карний наказ, вказує хочби та обставина, що в ньому означено дату згаданого декрету 24. жовтня 1932. р., замісць 28. жовтня 1934. р., бо декрету з поданою в наказі датою і числом Вістника Законів Р. П. і позиції з такої дати взагалі нема.

Покараний м-р М. Стефанишин (а він не один тепер на терені тернопільського воєвідства в подібній справі) вніс спротив, вказуючи зовсім слушно на незаконну підставу наложеної кари у світлі цитованого декрету і дотичного мовного закону.

Поминаю тут інтерпретацію декрету про устійнення назв місцевостей і нумерацію нерухомостей. Зробив я це в окремій статті „Діла" з 4. жовтня 1936. р. ч. 223. і дещо з цього пригадав я тут іще раз. Приклад з м-ром Стефанишином характеристичний ще й тим, що тут суд домагався покарання адвоката за судове письмо, зредаговане адвокатом, за ужиття української назви місцевостей і староство це зробило без ніякої законної підстави.

Чи цього роду поведінка людей на урядових становищах причиняється до зміцнення пошани до законів і чи вона має щонебудь спільного із самим поняттям „нормалізації" — відповідати на це не треба.

Д-р Степан Баран.

СВЯТО ПІСНІ.

(З БАТЬКІВСЬКИХ КРУГІВ.)

Добігає добрих уже 15 літ від хвилини, як міністерство освіти затвердило проект „свята пісні" для всіх шкіл у цілій державі. Відбуваєть ся воно на весні, або в початках літа.

Яка педагогічна й виховна мета „свята пісні"?

Найперше навчити, призвичаїти дітей тішитися життям, тішитися найкращою порою в році — весною. Радість життя — найбільший скарб людини, отже й дитини. Чогож більше батько й мати може бажати своїй дитині, як не втіхи та радости життя?!

„Свято пісні" має навчити також дітей і молодь полюбити мистецтво, полюбити музику, полюбити пісню, рідну пісню!

„Свято пісні" має призвичаїти молодь до солідарности, дисципліни та вміння спільно виконувати деякі суспільні почини.

В самих початках, коли ще влада була в руках виключно польської народової демократії, зроблено в нас зі „свята пісні" засіб польської прилюдної патріотичної маніфестації й тяжкої образи національних почувань українського народу.

Молодь багатьох шкіл, серед неї чимало українських дітей, збиралася на прилюдних і найбільше людних місцях, декорованих польськими національними кольорами та державними прапорами, — в місті в парках або спортових майданах, а на селі на звичайних громадських майданах чи вигонах — і виспівувала польські патріотичні пісні. Викликало це явну зneохоту в самих дітей, нарікання в їхніх батьків, давало нераз причину до драстичних демонстрацій та судових процесів.

Українське громадянство протестувало проти антипедагогічної й антивиховної форми та змісту „свята пісні". Воно завдавало собі справедливе питання: чому, якщо українська дитина має навчитися любити мистецтво, навчитися любити пісню, не має вона навчитися цієї любови на рідній українській пісні? Чому „свято пісні", день весняної радости дитини, має бути днем її національного пониження й образи?

Тодішня влада побачила, що перетягнула патріотичну струну, та зробила деякий тактичний відворот. Найперше наказано відбувати „свято пісні" як шкільне свято на менше прилюдних і людних місцях, потім це свято мало стати індивідуальним святом кожної окремої школи, потім... потім надруковано навіть український підручник Колесси „Співаймо". Появилися навіть писані розпорядки, що на „святі пісні" треба в тих школах, де є українська молодь, вивчити також 2—3 „руські" пісні.

Але з тим підручником Колесси і розпорядками влади про „руські" пісні вийшла якась дивна історія. Учительство знає, що є підручник Колесси „Співаймо", знає, що є розпорядки шкільної влади про „руські" пісні. Але „свята пісні" відбуваються й нині так, як відбувалися за добрих часів народової демократії. Український учитель не має відваги вивчити й заспівати 2—3 українських пісень, а польський не має обовязку.

„Свято пісні" є пророчистим показчиком тої атмосфери, що панує нині в нашому шкільництві, в цілій системі виховання. Не йде тут про формальні розпорядки влади, бо вони є. Важна та моральна атмосфера, що додала б українському вчителеві відваги виконати свій виховний обовязок та розбудила в польського вчителя ту свідомість і розуміння, що сповняючи цей виховний обовязок, він робить також добре державне діло. Бо пошана культурних цінностей національних меншин належить до обовязків і прерогатив усіх органів державної влади.

Ця моральна атмосфера повинна і мусить колись таки запанувати, якщо вся педагогічна діяльність школи не має на дальше залишитися грубо антипедагогічною, якщо наше виховання не має бути антивиховним. Український учитель мусить бути певний того, що за чесне сповнення виховного обовязку йому волос з голови не спаде, а польський учитель мусить знову знати, що совісне й чесне сповнювання виховних обовязків, належить до перших і найважніших його державних обовязків.

На всіх „святах пісні" повинна в нашім краю свобідно лунати також українська пісня. Тоді щойно „свято пісні" для української молоді стане днем радости, днем весни!

Батько.

До яких висновків може довести

„НАУКОВЕ" УРУДУВАННЯ СТАТИСТИКОЮ?

Відповідь проф. Е. Ромерові.

На основі прилюдного листування у пресі поміж през. інж. Ю. Павликовським та проф. Ґломбінським про ролю української кооперації переслав проф. Ромер до редакції „Веку Нового" (і мабуть до інших польських часописів) листа, що його помістив згаданий часопис у ч. 10761 з дати 7. квітня ц. р. під наголовком „Ruskie kooperatywy jako mobilizacja i opodatkowanie". Вже сам наголовок статті вказує на те, що проф. Ромера не переконали вияснення през. Павликовського і він старається дальше „доказати", що українські кооперативи таки не мають нічого спільного з господарським завданням, лише **служать як засіб політичної мобілізації й оподаткування.** Для обоснування цього свого твердження наводить він дані переважно з життя української молочарської кооперації і тому почуваюся на цьому місці до обовязку дати всесторонню і прилюдну відповідь, тимбільше, що проф. Ромер, як людина з фірмою науковця, оперує статистичними даними, які можуть у декого викликати враження непомильности.

Відповідь цю даю в дещо припізненому речинці, бо вимагала вона великого вкладу праці для основного розсліду статистичних даних, а з другого боку мав я на перешкоді навал біжучих праць, звязаних з Загальними Зборами Союзу та ревізією, переводженою Ревізійним Союзом Українських Кооператив і Кооперативною Радою. Всеж таки відповідь ця не тратить через те ані трохи на актуальности, коли зважимо, що напасти на наш Союз ще й досі не вгавають.

Відповідатиму для вичерпання цілости справи не тільки на заміти, пороблені проф. Ромером у названій статті „Веку Нового", але теж у його брошурці, виданій у лютім ц. р. під н. „Polski stan posiadania na południowym wschodzie Rzeczypospolitej".

*

Проф. Ромер опирає всі свої заміти у відношенні до молочарської кооперації на публікації Головного Статистичного Уряду під наголовком „Statystyka spółdzielni związkowych 1928—1933" і звідси робить свої сакраментальні висновки. Очевидно, що свою відповідь даю на основі тих самих джерельних матеріялів.

Які-ж то статистичні матеріяли послужили проф. Ромерові до твердження, що українська кооперація оподатковує свою суспільність?

А ось числа статистики. Число працівників в українській молочарській кооперації зросло з 264 осіб у 1929. р. аж на 1.572 особи в 1933. р.! Видно, що проф. Ромера не переконують ще вияснення през. Павликовського в цій справі під адресою проф. Ґломбінського (які, до речі були опубліковані ще перед появою статті у

були спроби тернопільського староства за підписом тодішнього старости і теперішнього урядуючого віцевоєводи п. Маліцького з 19. вересня 1936. р. ч. В 42/36 накинути всім українським установам у повіті польську назву місцевости в їх фірмах, печатках, вивісках і публичних оголошеннях — під загрозою карних санкцій. Подібні рішення видали тоді і деякі (не всі) старости інших повітів тернопільського воєвідства. Ті рішення і загрози карних санкцій видано тоді з покликом на постанови президентського декрету з 28. жовтня 1934. р. про устійнення назв місцевостей і про нумерацію нерухомостей (В. З. Р. П. ч. 94, поз. 850), хоч цей декрет не ввійшов ще вповні в життя, бо досі Головний Статистичний Уряд не видав урядового „Виказу Місцевостей Річипосполитої Польської". Така вимога є в самому згаданому декреті, а що такий урядовий виказ Головного Статистичного Уряду щодо воєвідства з тереном мовних законів з 31. липня 1924. р. досі ще не появився ,то та вимога, а з нею і карні санкції декрету (ст. 10), законно зовсім неоправдані.

Престіжева і всяка інша відома нам акція бере звичайно початок і розголос у тернопільському воєвідстві. Там видано в Тернопільському Воєвідському Деннику ч. 12. з 9. серпня 1934. р. поз. 111 виказ місцевостей в урядовому вислові, і то ще перед появою президентського декрету з 24. жовтня 1934. р., який єдиний цю справу має право управильновати. Отже згаданий спис назв місцевостей тернопільського воєвідства є законно зовсім нестійний і тимсамим ніякий староста не має права змушувати українські установи чи приватні особи уживати в листуванні чи в письмах до державних установ, на печатках, вивісках, етикетах, афішах і т. д. тільки урядової, себто польської назви місцевого осідку. Загрожені чи вже наложені кари старостинськими карними наказами тимсамим є законно неоправдані.

У цій справі я інтервенював 2. жовтня м. р. у тодішнього тернопільського воєводи п. Білика та в начальника суспільно-політичного виділу п. Белецького і вони, поділяючи мій правний погляд на справу, припинили тоді дальші старостинські репресії з приводу вживання українських назв місцевостей.

Доки ці оба високі урядовці були в Тернополі, справа зі згаданими загрозами і карно-адміністраційними репресіями зовсім притихла. Віджила вона наново, коли їх там не стало. По їх відході деякі старости тернопільського воєвідства зачали знову змушувати, а то й карати наших людей за вживання назви місцевости в неурядовому „бжменю". Зправила оперую публично — зокрема в публіцистиці — фактами, датами і цифрами. І ось у даній справі приклад:

Зборівський віцестароста п. Ґавліковський карним наказом з 8. травня 1937. р. ч. К. 160/37/8 покарав згідно із ст. 10 згаданого президентського декрету з 28. жовтня 1934 р. В. З. Р. П. ч 94, поз. 850 гривною в квоті 10 зол. зі заміною на один день арешту м-ра Миколу Стефанишина, адвоката у Зборові і голову тамошнього Комітету УНДО, за те, що в одному письмі, зредагованому ним як адвокатом згідно з постановами закону про мову урядування судів, прокуратури і нотаріяту з 31. липня 1924. р. в українській мові, ужив назви місцевостей Зборів і Поморяни замісць „Зборув" і „Поможани". Як неохайно зредаговано цей карний наказ, вказує хочби та обставина, що в ньому означено дату згаданого декрету 24. жовтня 1932. р., замісць 28. жовтня 1934. р., бо декрету з поданою в наказі датою і числом Вістника Законів Р. П. і позиції з такої дати взагалі нема.

Покараний м-р М. Стефанишин (а він не один тепер на терені тернопільського воєвідства в подібній справі) вніс спротив, вказуючи зовсім слушно на незаконну підставу наложеної кари у світлі цитованого декрету і дотичного мовного закону.

Поминаю тут інтерпретацію декрету про устійнення назв місцевостей і нумерацію нерухомостей. Зробив я це в окремій статті „Діла" з 4. жовтня 1936. р. ч. 223. і дещо з цього пригадав я тут іще раз. Приклад з м-ром Стефанишином характеристичний ще й тим, що тут суд домагався покарання адвоката за судове письмо, зредаговане адвокатом, за ужиття української назви місцевостей і староство це зробило без ніякої законної підстави.

Чи цього роду поведінка людей на урядових становищах причиняється до зміцнення пошани до законів і чи вона має щонебудь спільного із самим поняттям „нормалізації" — відповідати на це не треба.

Д-р Степан Баран.

СВЯТО ПІСНІ.

(З БАТЬКІВСЬКИХ КРУГІВ.)

Добігає добрих уже 15 літ від хвилини, як міністерство освіти затвердило проект „свята пісні" для всіх шкіл у цілій державі. Відбувається воно на весні, або в початках літа.

Яка педагогічна й виховна мета „свята пісні"?

Найперше навчити, привнчаїти дітей тішитися життям, тішитися найкращою порою в році — весною. Радість життя — найбільший скарб людини, отже й дитини. Чогож більше батько й мати може бажати своїй дитині, як не втіхи та радости життя?!

„Свято пісні" має навчити також дітей і молодь полюбити мистецтво, полюбити музику, полюбити пісню, рідну пісню!

„Свято пісні" має призвичаїти молодь до солідарности, дисципліни та вміння спільно виконувати деякі суспільні почини.

В самих початках, коли ще влада була в руках виключно польської народової демократії, зроблено в нас зі „свята пісні" засіб польської прилюдної патріотичної манифестації й тяжкої образи національних почувань українського народу.

Молодь багатьох шкіл, серед неї чимало українських дітей, збиралася на прилюдних і найбільше людних місцях, декорованих польськими національними кольорами та державними прапорами, — в місті в парках або спортових майданах, а на селі на звичайних громадських майданах чи вигонах — і виспівувала польські патріотичні пісні. Викликало це явну знеохоту в самих дітей, нарікання в їхніх батьків, давало нераз причину до драстичних демонстрацій та судових процесів.

Українське громадянство протестувало проти антипедагогічної й антивиховної форми та змісту „свята пісні". Воно завдавало собі справедливе питання: чому, якщо українська дитина має навчитися любити мистецтво, навчитися любити пісню, не має вона навчитися цієї любови на рідній українській пісні? Чому „свято пісні", день весняної радости дитини, має бути днем її національного пониження й образи?

Тодішня влада побачила, що перетягнула патріотичну струну, та зробила деякий тактичний відворот. Найперше наказано відбувати „свято пісні" як шкільне свято на менше прилюдних і людних місцях, потім це свято мало стати індивідуальним святом кожної окремої школи, потім,.. потім надруковано навіть український підручник Колесси „Співаймо". Появилися навіть писані розпорядки, що на „святі пісні" треба в тих школах, де є українська молодь, вивчити також 2—3 „руські" пісні.

Але з тим підручником Колесси і розпорядками влади про „руські" пісні вийшла якась дивна історія. Учительство знає, що є підручник Колесси „Співаймо", знає, що є розпорядки шкільної влади про „руські" пісні. Але „свята пісні" відбуваються й нині так, як відбувалися за добрих часів народової демократії. Український учитель не має відваги вивчити й заспівати 2—3 українських пісень, а польський не має обовязку.

„Свято пісні" є проречистим показчиком тої атмосфери, що панує нині в нашому шкільництві, в цілій системі виховання. Не йде тут про формальні розпорядки влади, бо вони є. Важна та моральна атмосфера, що додала б українському вчителеві відваги виконати свій виховний обовязок та розбудила в польського вчителя ту свідомість і розуміння, що сповняючи цей виховний обовязок, він робить також добре державне діло. Бо пошана культурних цінностей національних меншин належить до обовязків і прерогатив усіх органів державної влади.

Ця моральна атмосфера повинна і мусить колись таки запанувати, якщо вся педагогічна діяльність школи не має на дальше залишитися грубо антипедагогічною, якщо наше виховання не має бути антивиховним. Український учитель мусить бути певний того, що за чесне сповнення виховного обовязку йому волос з голови не спаде, а польський учитель мусить знову знати, що совісне й чесне сповнювання виховних обовязків, належить до перших і найважніших його державних обовязків.

На всіх „святах пісні" повинна в нашім краю свобідно лунати також українська пісня. Тоді щойно „свято пісні" для української молоді стане днем радости, днем весни!

Батько.

До яких висновків може довести

„НАУКОВЕ" УРУДУВАННЯ СТАТИСТИКОЮ?

Відповідь проф. Е. Ромерові.

На основі прилюдного листування у пресі поміж през. інж. Ю. Павликовським та проф. Ґломбінським про ролю української кооперації переслав проф. Ромер до редакції „Веку Нового" (і мабуть до інших польських часописів) листа, що його помістив згаданий часопис у ч. 10761 з дати 7. квітня ц. р. під наголовком **„Ruskie kooperatywy jako mobilizacja i opodatkowanie"**. Вже сам наголовок статті вказує на те, що проф. Ромера не переконали вияснення през. Павликовського і він старається дальше „доказати", що українські кооперативи таки не мають нічого спільного з господарським завданням, лише **служать як засіб політичної мобілізації й оподаткування.** Для обоснування цього свого твердження наводить він дані переважно з життя української молочарської кооперації і тому почуваюся на цьому місці до обовязку дати всесторонню і прилюдну відповідь, тимбільше, що проф. Ромер, як людина з фірмою науковця, оперує статистичними даними, які можуть у декого викликати враження непомильности.

Відповідь цю даю в дещо припізненому речинці, бо вимагала вона великого вкладу праці для основного розсліду статистичних даних, а з другого боку мав я на перешкоді навал біжучих праць, звязаних з Загальними Зборами Союзу та ревізією, переводженою Ревізійним Союзом Українських Кооператив і Кооперативною Радою. Всеж таки відповідь ця не тратить через те ані трохи на актуальности, коли зважимо, що напасти на наш Союз ще й досі не вгавають.

Відповідатиму для вичерпання цілости справи не тільки на замітки, пороблені проф. Ромером у названій статті „Веку Нового", але теж у його брошурці, виданій у лютім ц. р. під н. **„Polski stan posiadania na południowym wschodzie Rzeczypospolitej"**.

*

Проф. Ромер опирає всі свої замітки у відношенні до молочарської кооперації на публікації Головного Статистичного Уряду під наголовком **„Statystyka spółdzielni związkowych 1928—1933"** і звідси робить свої сакраментальні висновки. Очевидно, що свою відповідь даю на основі тих самих джерельних матеріялів.

Які-ж то статистичні матеріяли послужили проф. Ромерові до твердження, що українська кооперація оподатковує свою суспільність?

А ось числа статистики. Число працівників в українській молочарській кооперації зросло з 264 осіб у 1929. р. аж на 1.572 особи в 1933. р.! Видно, що проф. Ромера не переконують ще вияснення през. Павликовського в цій справі під адресою проф. Ґломбінського (які, до речі були опубліковані ще перед появою статті з

„Веку Новім“), де виразно доказано на підставі тої самої статистики, що платні і винагороди в усій українській кооперації були в 1928. р. 2,743.000 зол., а в 1933. р. були мало що вищі, бо всього 2,813.000 зол.!

Не поміг тут теж нічого апель през. Павликовського до наукових дослідників, щоби вдумчиво застановилися над такою аномалією, як пятикратне збільшення числа працівників і українській кооперації за час 5 літ, при рівночаснім зрості суми збірних поборів на неповних 3%. Виходить, що такі аргументи не промовляли до переконання п. проф. Ромера, тому я постараюся навести ще додаткові докази на цю саму обставину, і то з тої самої публікації, з якої проф. Ромер черпав свої відомости.

У „вступних заувагах“ до публікації Головного Статистичного Уряду пише п. Б. Москалік між іншим на стороні XXXI. отсе: „W celu uniknięcia błędów w rozumowaniu i zapobiegnięcia mylnych wniosków, tablice zamieszczone w publikacji wymagają równoczesnego posługiwania się uwagami wstępnymi“.

Цього роду вимога відноситься передовсім до тих людей, які під науковою фірмою беруться до розгляду статистичних даних. Лише п. проф. Ромера це мабуть не обовязує, бо він собі зовсім свідомо іґнорує такі уступи у вступних заувагах, які кожній, навіть невченій людині вияснюють безспірно оцю аномалію пятикратного зросту числа працівників в українській кооперації при рівночасній майже незміненій висоті їх винагороди. У тих саме вступних увагах на стор. XXXI. пише п. Москалік дослівно таке:

„Dane liczbowe dotycznie pracowników należy traktować z dużą ostrożnością i wyłącznie jako orientacyjne. Przyczyną tego jest brak sprecyzowanego w ruchu spółdzielczym pojęcia pracownika“.

І зараз на цій самій стороні:

„W r. 1930 w porównaniu z rokiem poprzednim w spółdzielniach rolniczo-spożywczych występuje gwałtowny wzrost liczby pracowników najemnych. Wzrost ten jest wynikiem wyłącznie zmiany pojęcia pracownika najemnego w rocznikach statystycznych Związku Rewizyjnego Spółdzielni Ukraińskich we Lwowie. Wymieniony Związek traktuje obecnie jako pracowników najemnych wszystkich pracowników oraz członków zarządu spółdzielni, otrzymujących chociaż by minimalne wynagrodzenie“.

Sapienti sat! Так закінчив проф. Ромер свою статтю у „Веку Новім“ і мені приходиться тільки те саме повторити. Для людей доброї волі вистане ще згадати, що це „паперове“ збільшення числа працівників у молочарській кооперації було ще виразніше, бо там перегруповано до числа працівників такі особи, як кружлівкарів і доставців молока та сметани, що виконують лише годинну або кількагодинну працю за мінімальною винагородою; тих людей до того часу не ведено в реєстрі працівників. Ось і розвязка цієї глибокої тайни політичної мобілізації.

(Далі буде).

Інж. А. Палій.
директор Маслосоюзу.

Де ля Рок не приступає до „фронту свободи“,
бо вірить у недалекий упадок Блюма.

Головна рада „французької суспільної партії“ остаточно відкинула пропозицію провідника „народньої партії“ Доріо приступити до „фонту свободи“. Головна рада „суспільної партії“ після наради під проводом полк. де ля Рока умотивувала свою постанову так: вона рахує на те, що „людовий фронт“ розлетиться, бо відірвуться від нього патріотичні елементи. Творячи саме тепер „фронт свободи“ можна лівицю обєднати. Суспільна партія сподіється мирно зліквідувати експеримент Блюма і не хоче довести до поділу краю на два табори та до вуличних боїв. „Суспільна партія“ має 60 прц. робітників, селян і урядовців, тому вона не хоче вязатися з давніми правими елементами, які приступили до „фронту свободи“. Всеж таки де ля Рок не відмовляється від співпраці у боротьбі з комуністами.

Доріо на сторінках свого щоденника „Ліберте“ заявив, що ця несподівана постанова де ля Рока не годиться з його дотеперішніми прилюдними заявами і що він не доцінює комуністичної небезпеки та переціннює власні сили. Доріо думає, що де ля Рок рахує на те, що створиться нова парляментарна більшість, яка перейме спадщину по Блюмі. Однак він не вірить у те, щоби тепер міг у Франції повстати уряд і втриматися при владі без підтримки національно-сконсолідованої суспільности

Дальші бої з анархістами в Катальонії.

Як подають з Піґсерди, пробоєві частини взялись усувати анархістів, що схоронились у тамошньому тартаку. Анархісти почали стріляти — дійшло до битви, в якій полягло 9 анархістів.

„ЛЮДОВИЙ ФРОНТ“ НЕ МОЖЕ ОБІЙТИСЯ БЕЗ АНАРХІСТІВ.

Еспанський „людовий фронт“ домагається, щоби уряд відкликав декрет з 25. травня ц. р., що відсуває анархістичну федерацію від участи в „людових трибуналах“. Треба — мовляв — узяти під увагу заслуги анархістів у боротьбі проти фашизму.

НАЦІОНАЛЬНА ОФЕНЗИВА НА АЛЬМЕРІЮ?

Як подає московська преса, дві дивізії національних військ з італійськими добровольцями почали наступ здовж середземноморського побережжа на Альмерію

ЕВГЕН ГЕЛТОЙ

СПАДЩИНА.

На жаль, я не мав нічо спільного з цією спадщиною. Хоча справді не знаю, чи жаліти за нею. Я дуже люблю діяманти, а діяманти стрийка Венедикта... але про це аж пізніше. Цієї пригоди я не видумав. Вона трапилася дослівно так, як її описав пан Ікс. Не описав її, щоб видрукувати, але тому, що тепер він наче ворона зимою — кожний гріш для нього добрий. Я мусів довго його переконувати, поки згодився видрукувати свій твір. Я нічого тут не змінив, хоч тут і там я мав охоту сфальшувати правду.

Тепер нехай говорить безіменний оповідач а що потім буде — це вже його річ.

МОЇ ЗАПИСКИ ПРО СТРИЙКА ВЕНЕДИКТА.
(В кількох зворушливих і сумних розділах).

Заголовок першого розділу:

ВЕНЕДИКТ ПРИЇЖДЖАЄ.

З цього випливає, що він спершу виїхав. Коли говорю „спершу“, то це не означає пять, шість днів, але трицять літ. Так, Венедикт у 70. роках, коли я побачив денне світло, виемігрував до Америки, де 30 років вів барвисте життя, переповнене ріжними пригодами. Однак на старі літа вернувся домів, щоб тут на лоні дорогої родини по турботах бурхливого життя відпочити й у святому спокою заживати плодів своєї праці. Дорога родина це були ми, себто моя мамуся, старший мій брат Петро, царівна і я. (Мою молодшу сестру Лілі називали ми царівною для її ніжної цери та панських манер). Ми молоді не знали багато про Венедикта, а наша мамуся знала тільки, що Венедикт, який був її двоюрідним братом, спільно з моїм батьком служили в гусарах і що через довги вилетів із служби.

Наша родина здавен-давна була родиною військовою, але ця подія потрясла моїм батьком. З Петра зробився лікар, а з мене такий аматорський учений-книголюб, що всім цікавиться, все починає, але нічого докладно не знає. Жили ми в Будині в одноповерховому жовто-каніфрковому домі. Цей дім, мабуть якась вілля, це був цілий наш маєток, що нам по батькові залишився. Біля нього ми мали також і землю, на два морги винограду і в добрих роках попивали ми власне вино. Я дуже рідко виходив із дому, але Петро вдень ніколи не бував дома, а ходив до лікарні і до хворих. Жили ми так, мов би нас хтось украв з якогось англійського родинного роману.

Дуже добре памятаю той день, коли стрийко Венедикт до нас ненačеб із неба впав. Було це 23. травня 1906 року. Біля плота цвили білим цвітом акації, а посередині саду під шабльоновими шкляними кулями соромливо червоніли перші весняні рожі. В повітрі кружляло понад сто пахощів і до цього причинялися також наші два поважні горіхи.

Було вже коло 6-ої години по обіді. Я сидів у саді під велитенською червоною парасолею якби під шатром. Переді мною на залізнім, круглім столі з трьома ніжками лежало кілька історичних творів (я займався тоді Марією Антоанеттою). Мамуся працювала в городці за хатою царівна тихо грала на першім поверсі на фортепіяні.

Раптом цю тишу перервав неприємний скрипіт авта. Не встиг я ще підняти від книжки очі, авто спинилося перед загратованими воротами Здивований, бо від колиски ніхто до нас не застукав, я побіг до воріт. Тимчасом шофер уже задзвонив і крізь ворота питався мене: — Чи тут, прошу, мешкає овдовіла пані Варнайова?

Замісць відповіди я отворив ворота.

З авта вискочили чотири чудні єства: два пани і два великі пси. До панів можна було прикласти приповідку: „Одного прикрий, а другого покажи“. Обидва були від пят до голови чорно одягнені, обидва мали довгі руді борідки. Один з них мав навіть і руде волосся, другий, старший, був уже цілковито лисий; червону його борідку злагіднювали численні сиві волоски. Непевними, розгойданими кроками вони підійшли до воріт, очі їм якось чудно блистіли. Щойно пізніше я переконався, що це були оз-

На допомогу студентству.

На Фонд допомоги академічній молоді зложили дальше в Адміністрації „Діла“: проф. Яр. Михальчишин, Новий Санч 5.— зол.; д-р Маріян Ґардецький, Косів, 5.— зол.; Анна Кулинич, Хоросів, 10.— зол.; Лідія Тустановська, Перемишль, 3.— зол.; інж. Юл. Мудрак, Львів, 5.— зол.; Ольга й Олена Кульчицькі, Перемишль, 5.— зол.; Теодор Мартинець, Станиславів, 5.— зол.; Петро Мигович, Львів, 5.— зол. Разом виказано нині 43 зол. Досі зложено в Адміністрації „Діла“ на Фонд допомоги студентству 348.— зол.

*

У виказі осіб, які зложили жертви на Фонд допомоги академічній молоді, видруковано в „Ділі“ з 8. червня 1937 (ч. 124): Марія Ерліхова 1 зол. Має бути: Марія Ерміхова 1 зол.

—o—

В перші роковини смерти

о. Михайла Світенького

відправиться

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

15. червня ц. р. у Львові, в каплиці Загального державного Шпиталю у Львові (головний будинок, I. пов.), в год. 7.15 рано і в Ладичині в год. 10 рано, на яку запрошує **Дочка.**

Відгуки льосування міліона.

Ми вже згадували, що одна з чверток числа 104217, на яке впала в останнім дні тягнення четвертої кляси тридцятьосьмої Клясової Льотерії, головна виграна міліон золотих, була власністю бідної праччині п. **Францішки Цесляк** та обору робітниць одної львівської фабрики.

Внизу поміщуємо знимку п. Цесляк та одної з її

дільничок п. **Марії Маєвської**, яка в денкому відсотку

належить до виграної. Іншу чвертку цього льосу мав п. **Станислав Шурек**, возьний в цукроварні „Хибє“ в бельському повіті на Шлеську Цешинськім. Зі своєї скромної платні мусів п. Шурек не тільки себе удержувати, але також помагати своїй старенькій мамі та незамужнім сестрам.

Пан Шурек задумує купити в Хибю нерухомість та створити собі власний варстат праці. А передусім — одружитися, бо має вже суджену, та брак засобів не дозволяв йому заложити собі родинне огнище. Не потребуємо додавати, що п. Шурек негайно купив льос до першої кляси тридцятьдевятої Льотерії, бо тягнення починається вже 22. п. м.

Найбільшим ворогом для здорового, родинного життя є шинки, що відчужують батьків від родини й рівночасно ослаблюють джерело прожитку. — Я. Дубс.

Перший Конґрес Марійських Дружин

МУЖЕСЬКОЇ СЕРЕДНЬОШКІЛЬНОЇ МОЛОДІ З НАГОДИ 300-ЛІТТЯ СМЕРТИ МИТР. РУТСЬКОГО.

9. і 10. червня ц. р. відбувся у Львові перший на українських землях Конгрес Марійських Дружин мужеської середньошкільної молоді при участи коло 1200 гімназистів, з того понад 420 з трьох львівських українських гімназій, 85 зі Станиславова, по 47 зі Золочева й Перемишля, решта з Тернополя, Стрия, Городка, Жовкви, Бучача, Сокаля, Камінки Струм., Золочева, Теребовлі, Бережан, Товмача, Коломиї, Рави Руської і Яворова. В середу в 7. год. веч. Преосв. Кир Іван Бучко з духовенством відправив архиєрейський молебен у катедрі св. Юра, президент Марійського Т-ва Молоді (якого чомусь з польська титулують „презесом“) о. Іриней Назарко ЧСВВ виголосив дуже гарну проповідь, підкреслюючи великі заслуги першого організатора Марійських Дружин, митр. Рутського та великі завдання сучасних Марійських дружинників. Храм св. Юра був повний дружинників.

У четвер, у свято Вознесення, в 8. год. відправив Преосв. Іван архиєрейську Службу Божу у Преображенській церкві і виголосив відповідну проповідь, заохочуючи Марійських дружинників до здійснення їхніх завдань. Понад 1.000 дружинників приняло св. Причастя. Опісля дружинники походом перейшли на площу св. Юра. На чолі походу йшло духовенство з Преосв. Іваном, дальше поодинокі Марійські Дружини з прапорами і таблицями. В середині походу йшла дута орхестра Братства Апостольства Молитви зі Жовкви. Похід замикало 5 священників. Коло 11. год. похід дійшов на подвіря св. Юра. На бальконі митрополичої палати появився ВПреосв. Митрополит Андрей з Преосв. Іваном. Дружинники передефілювали перед ними, опісля уставилися фронтом до балькону, звідки Митрополит уділив їм благословення.

Опісля молодь засіла на першому святоюрському подвірю до спільного сніданку.

В год. 12.30 почались у великій салі Музичного Товариства ім. Лисенка святочні сходини Марійських дружинників, на які прибув м. ін. Преосв Іван, провідники Марійських дружин і представники преси. Салю заповнила гімназійна молодь. О. през. Назарко запросив до президії о. Плавюка і о. проф. Лещука, на секретарів о. Ждана й уч. Т. Горникевича. Преосв. Кир Іван привитав конгрес в імені Церкви, опісля проф. П. Ісаїв виголосив реферат на тему „Значіння Марійських Дружин мужеської молоді під сучасну пору“. Після дискусії присутні приняли резолюції, що взивають всі Дружини відсвяткувати ті самі подвійні роковини, поглибити й упорядкувати діяльність, передплачувати орган Т-ва (якого останнє число всеціло присвячено конгресові), висилати щороку по кількох членів на замкнені реколекції, творити Марійські Дружини академічної молоді і т. д. Сходини замкнув о. през. Назарко, взиваючи Дружини менше часу витрачувати на організування забав та інших імпрез, а більше на само релігійне життя.

Конгрес закінчила Марійська Академія на подвірі св. Юра, яка зачалася в год. 15.30. Хор Марійської Дружини при Малій Семинарії у Львові під проводом проф. Е. Жарського відспівав Лірина „Хваліте Господа“. Проф. Ю. Редько виголосив гарну змістом і формою промову про культ Богородиці на Україні в минулому та вказав на потребу боротьби з большевизмом. Опісля 9 дружинників зі Станиславова віддеклямувало спільно сильну поему Врхліцького-Чеховича „Христос-громадянин“. Марійська Дружина з Яворова відспівала Бортнянського „Услиши Господи“ та пісні „Поклін Тобі“. Глибоку змістом та зворушливу промову виголосив ВПреосв. Митрополит. Марійський і католицький гимн закінчили Академію.

З нагоди конгресу Марійське Товариство Молоді дістало привіти від Преосв. Чарнецького, о. д-ра Маркевича (першого організатора Марійських Дружин), від „Обнови“, „Орлів“, Марійських Дружин жінок і дівчат та ін.

Учасники конгресу мали спеціяльну металеву відзнаку.

наки підхмелення. Здавалося, що вони — чужинці, з чого я відгадав, що і пси не нашої породи. І добре я відгадав, бо один собака, понурий, попелястий доґ, хотів на мене кинутись. Старший пан копнув його в ребро, притім крикнув по англійськи: — „Погане стерво, геть до ста чортів!“

Собака, виючи з болю, полізла до другого, слушного фокстеріера, а чужинець тепер вже по мадярськи промовив до мене так: — „Прошу, скажіть пані Варнайовій, що її двоюрідний брат хотів би з нею побалакати“.

Тому що моя мамуся мала тільки одного двоюрідного брата, то цей чужинець не міг бути ніхто інший, як стрийко Венедикт, що зник перед тридцяти роками. І тому я вважав за відповідне, представитись йому: — Я Людвик Варнай, а коли ви стрийко Венедикт, то мамуся і ми всі будемо дуже тішитися.

— Справді ти відгадав, мій сину! — засміявся чужинець. — Я таки Венедикт. Венедек Шмідт Бенні Сміт, як мене там за великим морем називали, а це — доктор Морріс, чистокровний енкі, веселий юнак і добрий приятель, спортсмен і аматор гри в карти.

Моя мамуся — була проста жінка, що не робила багато церемоній. Навіть глини зі себе не стрясла, тільки як зпоміж грядок встала, так побігла привітати стрийка Венедикта. Царівна скористала з нагоди, щоб вивіспуритися, а я взяв від мамусі ключ від льоху і по хвилині вернувся з тацею шклянок на вино. Моя мамуся тихо плакала, а стрийко утихомирював її.

— Не плач, моя добра старенька Лавро, — переконував її — ми всі повинні колись заплатити довг смерти, проти поцілунку смерти нема зілля. Але не говорім вже про смерть, розумніше буде, коли даш нам чогось напитися...

— Людвику, налий стрийкові! — приказала мені мамуся. — А я тимчасом загляну до кухні, залишишся прецінь тут на вечерю, щож, Венедикте?

— Моя добра старенька Лавро; я би бажав, щоб ти мене не називала Венедиктом, але Бенні, як там мене називали.

— Але ти в нас залишишся, щож?

— Зі сміху можна тріснути, моя добра старенька Лавро... Я залишусь тут — не тільки на вечерю, але на постійне, на завсіди залишусь у вас, коли звісно приймете бідного, старого Бенні і цих двох милих собак, вірного Джіммі і притульну Джессію...

— Це зрозуміла річ! — відповіла на це моя мамуся без ніякого вагання, — кімнати майора порожні, можеш переселитись у них... („Майор“ — це був небіщик батько. Мамуся ніколи інакшим іменем його не згадувала).

По відході мамусі приблизився до нас і доктор Морріс, який до цього часу в поважнім віддаленні грався зі собаками. Далі говорили тільки по англійськи.

(Далі буде).

На допомогу студентству.

На Фонд допомоги академічній молоді зложили дальше в Адміністрації „Діла“: проф. Яр. Михальчишин, Новий Санч 5.— зол.; д-р Маріян Гардецький, Косів, 5.— зол.; Анна Кулинич, Хорорів, 10.— зол.; Лідія Тустановська, Перемишль, 3.— зол.; інж. Юл. Мудрак, Львів, 5.— зол.; Ольга й Олена Кульчицькі, Перемишль, 5.— зол.; Теодор Мартинець, Станиславів, 5.— зол.; Петро Мигович, Львів, 5.— зол. Разом виказано нині 43 зол. Досі зложено в Адміністрації „Діла“ на Фонд допомоги студентству 348.— зол.

*

У виказі осіб, які зложили жертви на Фонд допомоги академічній молоді, видруковано в „Ділі“ з 8. червня 1937 (ч. 124): Марія Ерліхова 1 зол. Має бути: Марія Ерміхова 1 зол.

—o—

✠

В перші роковини смерти

о. Михайла Світенького

відправиться

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

15. червня ц. р. у Львові, в каплиці Загального державного Шпиталю у Львові (головний будинок, І. пов.), в год. 7.15 рано і в Ладичині в год. 10 рано, на яку запрошує

Дочка.

Відгуки льосування міліона.

Ми вже згадували, що одна з четверток числа 104217, на яке впала в останнім дні тягнення четвертої кляси тридцятьосьмої Клясової Льотерії, головна вигра міліон золотих, була власністю бідної кравчині **п. Францішки Цеслик** та збору робітниць одної львівської фабрики.

Внизу поміщуємо знимку п. Цеслик та одної з її

спільничок п. Марії Масвської, яка в деякому відсотку

належить до вигри. Іншу четвертку цього льосу мав п. **Станіслав Шурек**, возьний в цукроварні „Хибє“ в бєльському повіті на Шлеську Цєшинськім. Зі своєї скромної платні мусів п. Шурек не тільки себе удержувати, але також помагати своїй старенькій мамі та незамужнім сестрам.

Пан Щурек задумує купити в Хибю нерухомість та створити собі власний варстат праці. А передусім — одружитися, бо має вже суджену, та брак засобів не дозволив йому заложити собі родинне огнище. Не потребуємо додавати, що п. Щурек негайно купив льос до першої кляси тридцятьдевятої Льотерії, бо тягнення починається вже 22. ц. м.

Найбільшим ворогом для здорового, родинного життя є шинки, що відчужують батьків від родини й рівночасно ослаблюють джерело прожитку. — Я. Дубс.

Перший Конґрес Марійських Дружин

МУЖЕСЬКОІ СЕРЕДНЬОШКІЛЬНОІ МОЛОДІ З НАГОДИ 300-ЛІТТЯ СМЕРТИ МИТР. РУТСЬКОГО.

9. і 10. червня ц. р. відбувся у Львові перший на українських землях Конгрес Марійських Дружин мужеської середнешкільної молоді при участи коло 1200 гімназистів, з того понад 420 з трьох львівських українських гімназій, 85 зі Станиславова, по 47 зі Золочева й Перемишля, решта з Тернополя, Стрия, Городка, Жовкви, Бучача, Сокаля, Камінки Струм., Золочева, Теребовлі, Бережан, Товмача, Коломиї, Рави Руської і Яворова. В середу в 7. год. веч. Преосв. Кир Іван Бучко з духовенством відправив архиерейський молебен у катедрі св. Юра, президент Марійського Т-ва Молоді (якого чомусь з польська титулують „презесом“) о. Іриней Назарко ЧСВВ виголосив дуже гарну проповідь, підкреслюючи великі заслуги першого організатора Марійських Дружин, митр. Рутського та великі завдання сучасних Марійських дружинників. Храм св. Юра був повний дружинників.

У четвер, у свято Вознесення, в 8. год. відправив Преосв. Іван архієрейську Службу Божу у Преображенській церкві і виголосив відповідну проповідь, заохочуючи Марійських дружинників до здійснення іхніх завдань. Понад 1.000 дружинників приняло св. Причастя. Опісля дружинники походом перейшли на площу св. Юра. На чолі походу йшло духовенство з Преосв. Іваном, дальше поодинокі Марійські Дружини з прапорами і таблицями. В середині походу йшла дута орхестра Братства Апостольства Молитви зі Жовкви. Похід замикало 5 священників. Коло 11. год. похід дійшов на подвіря св. Юра. На бальконі митрополичої палати появився ВПреосв. Митрополит Андрей з Преосв. Іваном. Дружинники передефілювали перед ними, опісля уставилися фронтом до бальконy, звідки Митрополит уділив їм благословення.

Опісля молодь засіла на першому святоюрському подвірю до спільного сніданку.

В год. 12.30 почались у великій салі Музичного Товариства ім. Лисенка святочні сходини Марійських дружинників, на які прибув м. ін. Преосв Іван, провідники Марійських дружин і представники преси. Салю заповнила гімназійна молодь. О. през. Назарко запросив до президії о. Плавюка і о. проф. Лещука, на секретарів о. Ждана й уч. Т. Горникевича. Преосв. Кир Іван привитав конгрес в імені Церкви, опісля проф. П. Ісаів виголосив реферат на тему „Значіння Марійських Дружин мужеської молоді під сучасну пору“. Після дискусії присутні приняли резолюції, що взивають всі Дружини відсвяткувати ті самі подвійні роковини, поглибити й упорядкувати діяльність, передплачувати орган Т-ва (якого останнє число всеціло присвячено конгресові), висилати що-року по кількох членів на замкнені реколекції, творити Марійські Дружини академічної молоді і т. д. Сходини замкнув о. през. Назарко, взиваючи Дружини менше часу витрачувати на організування забав та інших імпрез, а більше на само релігійне життя.

Конгрес закінчила Марійська Академія на подвірі св. Юра, яка зачалася в год. 15.30. Хор Марійської Дружини при Малій Семинарії у Львові під проводом проф. Е. Жарського відспівав Лірина „Хваліте Господа“. Проф. Ю. Редько виголосив гарну змістом і формою промову про культ Богородиці на Україні в минулому та вказав на потребу боротьби з большевизмом. Опісля 9 дружинників зі Станиславова віддеклямувало спільно сильну поему Врхліцького-Чеховича „Христос-громадянин“. Марійська Дружина з Яворова відспівала Бортнянського „Услиши Господи“ та пісні „Поклін Тобі“. Глибоку змістом та зворушливу промову виголосив ВПреосв. Митрополит. Марійський і католицький гимн закінчили Академію.

З нагоди конгресу Марійське Товариство Молоді дістало привіти від Преосв. Чарнецького, о. д-ра Маркевича (першого організатора Марійських Дружин), від „Обнови“, „Орлів“, Марійських Дружин жінок і дівчат та ін.

Учасники конгресу мали спеціяльну металеву відзнаку.

наки підхмелення. Здавалося, що вони — чужинці, з чого я відгадав, що і пси не нашої породи. І добре я відгадав, бо один собака, понурий, попелястий дог, хотів на мене кинутись. Старший пан копнув його в ребро, притім крикнув по англійськи: — „Погане стерво, геть до ста чортів!“

Собака, виючи з болю, полізла до другого, слушного фокстерієра, а чужинець тепер вже по мадярськи промовив до мене так: — „Прошу, скажіть пані Варнайовій, що її двоюрідний брат хотів би з нею побалакати“.

Тому що моя мамуся мала тільки одного двоюрідного брата, то цей чужинець не міг бути ніхто інший, як стрийко Венедикт, що зник перед трицяти роками. І тому я вважав за відповідне, представитись йому: — Я Людвик Варнай, а коли ви стрийко Венедикт, то мамуся і ми всі будемо дуже тішитися.

— Справді ти відгадав, мій сину! — засміявся чужинець. — Я таки Венедикт, Венедек Шмідт Бенні Сміт, як мене там за великим морем називали, а це — доктор Морріс, чистокровний єнкі, веселий юнак і добрий приятель, спортсмен і аматор гри в карти.

Моя мамуся — була проста жінка, що не робила багато церемоній. Навіть глини зі себе не струсла, тільки як зпоміж грядок встала, так побігла привітати стрийка Венедикта. Царівна скористала з нагоди, щоб вичепуритися, а я взяв від мамусі ключ від льоху і по хвилині вернувся з тацею шклянок на вино. Моя мамуся тихо плакала, і стрийко утихомирював її.

— Не плач, моя добра старенька Лавро, — переконував її — ми всі повинні колись заплатити довг смерти, проти поцілунку смерти нема зілля. Але не говорім вже про смерть, розумніше буде, коли даш нам чогось напитися...

— Людвику, налий стрийкові! — приказала мені мамуся. — А я тимчасом загляну до кухні, залишишся преціньж тут на вечерю, щож, Венедикте?

— Моя добра старенька Лавро; я би бажав, щоб ти мене не називала Венедиктом, але Бенні, як там мене називали.

— Але ти в нас залишишся, щож?

— Зі сміху можна тріснути, моя добра старенька Лавро... Я залишусь тут — не тільки на вечерю, але на постійне, на завсіди залишусь у вас, коли звісно приймете бідного, старого Бенні і цих двох милих собак, вірного Джіммі і притульну Джессію...

— Це зрозуміла річ! — відповіла на це моя мамуся без ніякого вагання, — кімнати майора порожні, можеш переселитись у них... („Майор“ — це був небіщик батько. Мамуся ніколи інакшим іменем його не згадувала).

По відході мамусі приблизився до нас і доктор Морріс, який до цього часу в поважнім віддаленні грався зі собаками. Далі говорили тільки по англійськи.

(Далі буде).

Економічний огляд.

Після смерти „короля нафти“.

ДЖОН РОКФЕЛЄР — ВЕЛИКА ІНДИВІДУАЛЬНІСТЬ.

Смерть 98-літнього старця Джона Рокфелера викликала великий відгомін у пресі цілого світу. Величезне багатство, яке він добув своїм геніяльним хистом, та його небуденна філянтропійна діяльність вписали його імя в реєстр найбільших філянтропів людства.

Історія життя Рокфелера незвичайно цікава Вродився він у 1839 р. Заробляти на свій хліб почав маючи ледви 14 років. З хлопця до посилок став книговодом з нужденною платнею. Та вроджена йому ощадність дозволила щадити навіть з невеличкого заробітку. Меткий, витревалий і працьовитий молодець виїхав згодом до Пенсильвенії, яка переживала саме тоді горячку нафти. До цього дорогого і рисковного діла не брався кандидат на майбутнього міліярдера. Він волів заробляти скуповуючи готову ропу, яку рафінував і продавав, збагачуючись усе більше.

В 1870. р. оснував Рокфелер Стандард-Ойль-Воркс у Клівленді, а два роки пізніше обєднався з 11 іншими рафінеріями нафти в могутній трест Стандарт-Ойль-Компані. Мав він тоді 33 роки. Від тоді його майно почало рости мов на дріжджах. Здобувши великі тарифові полекші в перевозах нафти залізницею — трест, який фактично був у руках Рокфелера, розправився швидко з конкуренцією, так що врешті 90 прц. американської продукції нафти найшлось під його контролею.

Безоглядність, з якою Рокфелер осягнув престіл „короля нафти“, викликала проти нього величезну ненависть. Та могутности його не зміг зломити навіть протитрестовий закон, ухвалений 1890. року, дарма, що був він головно звернений проти Стандарт-Ойль Компанії. Щойно в 11 років пізніше з приходом до президентури Теодора Рузвельта почалась боротьба на добре. Почався процес проти тресту Рокфелера за... 4.220 обманств. Але Рокфелер був якийсь час невловний. Не можна було йому навіть вручити акту обвинувачення. Це очевидно не могло залишитись без впливу на біржевий курс його акцій. Акції почали падати і тоді Рокфелер зголосився перед трибуналом та мусів приняти кару у висоті 29 міліонів долярів. Однак цієї високої грошевої кари він не заплатив. Новий процес 1911. р. довів урешті до розколу тресту на 33 самостійних підприємств, в яких зрештою головним акціонарем залишився Рокфелер. Але це був уже початок кінця його безприкладного могучого зросту, хоч остаточний удар для його підприємств прийшов щойно від сучасного Рузвельта чи пак від його господарського і соціяльного реформаторства.

Не вважаючи на свою глибоку релігійність та навіть велику, хоч своєрідну мораль, Рокфелер у своїй хворобливій просто хапчивости за грішми не погорджував ніякими засобами, особливо, коли йшло про те, щоб усувати собі з дороги конкурентів. Його житеписці вказують навіть на суто-кримінальні методи, якими послуговувався „король нафти“.

Проте він — хоч визнавав конечністю неетичність ходів у розбудові своїх підприємств, він цю неетичність сам добачував і через неї страждав. Мабуть це було джерелом його філянтропії, його щедрости на публичні цілі. Щоправда з ролею Рокфелера, як філянтропа, не зразу годились його земляки. Одною з найбільших його життевих невдач — це було відкинення його стотисячної жертви на будову костела. Та біланс його жертвенности переходить усі щедрости меценатів. Рокфелер видав кругло беручи пів міліярда долярів на суспільні цілі. Між іншим сам університет у Шікаго завдячує Рокфелерові 35 міл. долярів. У 1901. р. основав Рокфелер інститут у Ню-Йорку для медичних і біольогічних досвідів, а фондації свого імени дав 180 міліонів.

Чи очистив себе Рокфелер цією величезною жертвенністю з оправданих закидів безпощадного грошелюбця, ба навіть обманця? Це питання, на яке так важко відповісти, як на питання, чи знаменитий хемік А. Нобель відкупив своїми віковічними нагородами за найбільшу прислугу для людства в ділянці фізики, хемії, медицини, літератури чи замирення — свій жорстокий винахід динаміту...

П—вич.

БОНІФІКАТИ ПРИ СПЛАТІ ҐРУНТОВОГО ПОДАТКУ

Міністерство скарбу, бажаючи влекшити хліборобам сплату ґрунтового податку за рік 1937 призвало свого часу боніфікату тим, які до 30. квітня ц. р. вплатять першу рату цього податку, а позатим ще цілу або частинну другої рати.

З уваги на пересунення речинця платности першої рати розпорядком міністра скарбу з 30. квітня ц. р. (Д. З. ч. 36, поз. 237) міністерство скарбу пересунуло поданий вище речинець для вплати ґрунтового податку за рік 1937 для признання боніфікат в ось-такий спосіб:

Платники, які до 15. червня ц. р. дістануть платничі накази на ґрунтовий податок за рік 1937 або в інший спосіб будуть повідомлені про висоту виміреного їм за цей рік ґрунтового податку, якщо вплатять до 30 червня ц. р. **цілорічну належність** того податку — дістануть **10 проц. боніфікати** від передчасно вплаченої квоти, себто від належности другої рати ґрунтового податку за р. 1937. Якщо вплатять у цьомуж речинці крім першої рати ґрунт. податку за 1937 р. ще й **частину другої рати** — дістануть 5 проц. боніфікати від вплаченої перед речинцем частини другої рати.

2) Платники, які до 15. червня ц. р. не дістануть платничих наказів на згаданий податок і не повідомлять їх в інший спосіб про висоту виміреного на цей рік ґрунтового податку, повинні — для отримання боніфікати — вплатити до 30. червня ц. р. цілу першу рату ґрунтового податку і цілу (10 проц. боніфікати) або частину (5 проц. боніфікати) другої рати тогож податку в висоті, яку їм виміpено в р. 1936. В цих випадках за основу обчислення боніфікати буде принята квота належности, вплаченої титулом другої рати податку в висоті, виміреній за рік 1936

З нашої кооперації.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ РЕВІЗ. СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ.

Цьогорічні Загальні Збори Ревіз. Союзу Українських Кооператив відбудуться, згідно з новим правильником, ухваленим на минулорічних Заг. Зборах. комісійним способом і будуть тривати 2 дні, а саме 24. і 25. червня. Пленарні засідання відбудуться у великій салі Музичного Т-ва ім. Лисенка, комісія кооп. для загального закупу і збуту буде працювати в малій салі Муз. Т-ва ім. Лисенка, а всі інші комісії в „Домі української кооперації“, де міститься РСУК.

ВИСЛІД КОНКУРСУ Ц. С. НА ПРОЄКТ ВЗІРЦЕВОЇ КРАМНИЦІ.

Комісія для розгляду проєктів взірцевої крамниці на селі, надісланих до конкурсу, розписаного Дирекцією Центросоюзу закінчила вже свої праці і винесла постанову: з надісланих до конкурсу чотирьох проєктів нікому не признати першої нагороди, бо ні один не відповів всім вимогам конкурсу. Другу нагороду в сумі зол. 50.— признати п. Зілинському Олексі з Рудна за його проєкт, що найкраще підійшов до вимог конкурсу. Комісія запропонувала Дирекції Центросоюзу, як ініціяторові цього конкурсу, щоб вона розписала новий конкурс на водностайнення зовнішнього вигляду всіх крамниць кооперації для загального закупу і збуту.

ПОЛЬСЬКА ХРОНІКА.

ВИСЛАННИК ВАН ЗЕЛЯНДА В ПОЛЬЩІ.

Бельгійський премієр Ван Зелянд, якому англійський і французький уряд поручили акцію підготови нової світової конференції, вислав до різних столиць европейських держав свого співробітника Моріса Фрера. Його завданням є відістати думку урядів на можливість **усунення перешкод, які гальмують міжнародній товаровий обмін.**

П. Фрер приїхав теж до Варшави, маючи вже за собою **Льондон, Париж, Берлін і Рим**. „Щода. Газета Гандльова“ з 6.-7. червня ц. р. видрукувала **інтерв'ю** свого співробітника із Мор. Фрером. Та він у розмові виявив велику обережність, не скриваючи, що матеріяли, які він здобув не надаються до оголошення. Та проте дещо цікавого можна довідатись, коли читати його відповіди на питання польського журналіста.

Фрер зазначив, що ніде не висуває конкретних пропозицій. Збирає тільки матеріяли, які доставляє Ван Зеляндові, що на основі їх має зорієнтуватись у ситуації. Після того, коли ввесь матеріял буде зібраний і перестудіований, Ван Зелянд виступить із конкретними пропозиціями під адресою урядів Англії і Франції.

Фрер відвідає ще Прагу та Бріссель, а віддавши зібрані досі матеріяли Ван Зеляндові ще перед його виїздом до Америки, відвідає відтак держави центр. Европи і Балкану. На питання про Москву, відповів Фрер, що покищо не проектує виїзду туди, однак коли буде потреба, то сягне також по опінію Москви.

Фрер уважає, що теперішня міжнародна господарська ситуація **сприяє акції Ван Зелянда** і він є щодо її висліду оптимістом.

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПЛЯН ДЛЯ СХ. ГАЛИЧИНИ.

В Пром.-Торг. Палаті у Львові відбулося засідання комітету для опрацювання інвестиційного пляну Сх. Галичини. В засіданні взяли участь крім президії і радників Палати, що є членами комітету, також делегати заряду міста Львова, Хліборобської і Реміснячої Палати та Поль. Технічного Т-ва. Вислідн дотеперішніх праць і конференцій представив д-р Вахтель, зазначуючи також постуляти, що їх висунено для поміщення в інвестиційній програмі. В дискусії, яка відтак виявлялась, підкреслено потребу координації всіх зацікавлених установ і організацій та потребу фінансової реальности при опрацюванню інвестиційного пляну.

СКАРБОВІ БОНИ ЗА НЕСКОНВЕРТОВАНІ ДОЛЯРОВІ ОБЛІҐАЦІЇ.

Скарбова влада підготовляє емісію 3-відсоткових скарб. бонів на предявника. Ці бони дістануть посідачі обліґацій долярових позичок, які підлягають конверсії на 4 і пів-відсоткову внутр. позичку з 1937 р., якщо ці посідачі не рішаться на конверсію. Бони будуть виставлені на 20 років і будуть викуплені шляхом льосування або скупу з вільної руки.

СУМНА СТАТИСТИКА.

Головний Статист. Уряд видав саме „Статистику друків за рік 1935“. Ось кілька цікавих цифр, які там находимо: середній наклад книжок у Польщі є 2.767 примірників, в тому наукові книжки мають пересічно 610 примірників накладу, красна література — 2.633, підручники — 6.927, поп.-наукові видання — 4.779. Взагалі видано 7.460 книжок у накладі 20.645.700 примірників. На поверх 34 міліони населення сердечно мало!

ПЕРШИЙ ТЕЛЕФОНІЧНИЙ АПАРАТ В СІЛЬСЬКІЙ КООПЕРАТИВІ.

Кооператива для закупу і збуту „Єдність“ в Ремезові запровадила у себе телефонічний апарат. Кооператива ця провадить збут збіжжя через Центросоюз і в звязку з тим появилася потреба завести в кооперативі телефонічний апарат, який дає можливість кожночасно порозумітися з Центросоюзом в справах торговельних.

РУХ ЧЛЕНІВ В Р. С. У. К.

Дирекція Р. С. У. К. приняла на засіданні 29 квітня ц. р. 34 нові кооперативи у свої члени, і видала згоду на зареєстровання в суді 10 новоосновних кооператив.

В. Л.

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Скромний король серед юрби.

Недавно проминуло 25 літ, як данський король Християн Х. засів на престолі. З нагоди ювилею ввесь нарід святочно витав короля. Один французький журнал згадує з цієї нагоди гумористичні моменти, що трапилися в житті короля.

Літній відпочинок монарха.

Король постійно виїздає на літній відпочинок до Скаген у північній Ютляндії. Це незвичайно гарна та улюблена місцевість короля, що перебуває там рік-річно разом із ріднею. Нераз можна запримітити короля, що проходжується крізь гарні вулиці місточка та приглядається з зацікавленням їхньому життю. Там приїздже дуже багато рибалок, що продають свій товар. Дивовижний звичай велить продавати купцям рибу, тільки на ліцитації. Урядовець проголошує ціни пропоновані покупцями та вдаряє молотком, коли припаде комусь товар. Згідно з традицією парить на ліцитації велика тишина.

Монарх на ліцитації оселедців.

Одного разу король зайшов на ліцитацію риб та замішався в юрбу людей. Знайомі дозорчи незамітно його привитали. Знову король усміхнувся та кивнув головою. Це запримітив урядовець і швидко вдарив молотком та голосно заявив:

„Стара бочка оселедців переходить на власність короля Християна".

Рішучі слова урядовця вдарили на приявних неначе грім з ясного неба. Всі нараз глянули на короля, що усміхнений став серед юрби людей. Одначе він уже не заперечив рішення й купив бочку оселедців. Тоді оселедець добув право громадянства в королівському домі. Бо на стіл подавали його в різних видах.

Підслухане.

У 1918 році відбувалися великі маніфестації з приводу прилучення Ютляндії до Данії. Скрізь відбувалися походи, святочні академії та різні імпрези. На кожному кроці царив небуденний настрій, неймовірна радість. Серед юрби людей опинився теж король, що водночас маніфестував із всіми. Біля нього стояли дві німкині й довго гляділи на монарха. Раптом одна голосно промовила:

— Він зовсім не є гарний... Правда?

Король почув ці слова, глянув на незнайому даму та відказав:

— Це можливе, що король не гарний, але за це може похвалитися гарним голосом.

Німкині ледви держалися на ногах, коли одержали спокійну й заразом дотепну відповідь. Вони не думали, щоб до короля добігли їхні слова.

Християн Х. відвідує старушку.

Християн Х. бажав відвідати одну 105-літню старушку з нагоди її уродин. Він завжди заходив до старців, або вбогих, щоб приглянутися їхньому життю. Тоді він він з ними ріжні гутірки, нераз дивовижні та надто веселі.

Ось послухаймо, що діялося в хаті старушки підчас королівських відвідин. Вбога старушка була незвичайно зворушена приявністю короля. Вона не дала віри, що монарх зволив загостити до її вбогої хатчини.

Раптом король спитав старушку:

— Думаю, що кожної днини не гостите в себе королів.

На це сиволоса бабуня відказала:

— Очевидно! Я незвичайно зворушена що Ваша Високість зволили до мене загостити. Одначе й Ваша Високість не відвідує щодня 105-літньої жінки..

Привид Конан Дойля.

Льондонський „Таймс" подає таку цікаву вістку з Ню Йорку:

Нюйоркський суддя заборонив урядово духові Конан Дойля показуватися на вулицях міста. Ціла подія виглядає не так сензаційно, як радше комічно. Її головною особою та геройкою є стара жінка Єлисавета О. Кер, яка запевнює, що уявляє собою на землі духа Конан Дойля.

Кілька днів перед судовим процесом перейшла вона Пятою вулицею з величезним транспарентом, на якому був напис, що закликував містера Денінґера прийти до неї і обговорити разом із духом Конан Дойля всі питання замогильного життя.

Річ у тому, що згаданий Денінґер заявив, що заплатить 2.000 фунтів кожному хто після розмови з духом Конан Дойля повторить десять слів, що їх сказав до Денінґера перед смертю Конан Дойль.

— Тоді я повірю — сказав Денінґер — що дух Конан Дойля справді сходить на землю.

Єлисавету О. Кер добре знають у спіритистичних колах Ню Йорку і вона запевнює, що зможе виконати домагання Денінера — на вулиці ходила не я, але сам дух Конан Дойля — сказала вона на своє оправдання в суді. — Я не могла інакше істнувати.

— В такім випадку — сказав суддя — перекажіть духові Конан Дойля, що я прошу його на будуче не викликувати вуличного замішання і не перешкоджати в русі.

Прикмети і хиби доброго мужа.

Один із льондонських тижневиків помістив спис гріхів, що їх найчастіше виконують мужі супроти своїх жінок. По довшім редакційнім вступі поміщено 14 питань до читачів. Коли на 14 питань 9 відповідей буде негативних, буде це доказом, що муж поводиться чесно і ввічливо, та що заслуговує на імя доброго і взірцевого мужа. Ці питання такі: 1) Чи читаєш при столі? 2) Чи куриш у ліжку? 3) Чи забуваєш вичистити бритву або жилетку по голенню? 4) Чи називаєш свою жінку другим я? 5) Чи свою маму даєш як найкращий приклад до наслідування? 6) Чи забуваєш про іменини своєї дружини? 7) Чи запрошуєш гостей до свого дому без порозуміння з жінкою? 8) Чи відмовляєшся вести дітей до церкви? 9) Чи перебиваєш жінці, коли вона щось оповідає? 10) Чи вміло обходишся з радіовим апаратом? 11) Чи перецінюєш свою вартість? 12) Чи не подивляєш своєї жінки в новій сукні? 13) Чи входиш до мешкання не вичистивши черевиків? 14) Чи опорожнюєш свої кишені у присутності жінки?

Очевидно, що ці, які не курять, не мають радія і голяться у фризієра мають тричі більші дані

Служба Божа для подруж.

Кожного тижня відправляє парох малої англійської громади Службу Божу для подружніх пар. Подружжя сидять у лавках, співають пісні, які звеличують подружню любов та вірність і вислухують проповіди на цю саму тему. Коли подружжя виходять із церкви вкидають карточку до окремої скринки. На цій карточці вписують вони всі справи і питання, які турбують їх подружнє життя. Вкинені карточки використовує парох до своєї найближчої проповіди. Богослуження для подруж мають уже своїх постійних відвідувачів — молоді любовні пари і ветерани подружньої любови. Найстарша з подружніх пар дивиться на пятьдесятьлітнє подружжя і саме це скріплює переконання пароха, що подружжя — це найважніше і найтяжче завдання нашого життя в якому так важко витримати. Найкращою підтримкою для подруж є те, що вони бачать, що вони не самітні, тільки є ще багато інших, які цей важкий життєвий тягар двигають.

—o—

КОГУТЯЧІ БОЇ ПРИ СВІТЛІ РЕФЛЕКТОРІВ.

У північних французьких містах Рубэ і Турсоди відбуваються когутячі бої на які приходить дуже багато глядачів. Найбільше публики творять англійці. Підчас одної виставки виступає до бою приблизно 40 пар когутів. Кожна боротьба не триває довше як 3 хвилини. Цін вступу на когутячі бої низькі, за те підчас боїв роблять глядачі високі заклади. Найкращі бойові окази когутів спроваджують із Шотляндії і Бельгії. До ніг когутів прикріплюють сталеві остроги довгі на 3 цм. і тому майже кожна боротьба кінчиться смертю переможеного когута.

Також у північній Англії відбуваються тайно когутячі бої, бо за участь і улаштування таких диких видовищ карають там великими грошевими гривнами. Тому когутячі бої відбуваються щойно по заході сонця в якихсь пустих місцях при світлі автомобілевих рефлекторів. Іноді такі когутячі бої тривають майже цілу ніч

—o—

ДІВЧИНА У ПАНЦИРНІЙ КАСІ.

У домі одного англійського мільонера в Льондоні скоїлась недавно трагікомічна подія, яка могла дуже нещасливо скінчитися. Молода 21-літня служниця відчинила велику панцирну касу, щоб сховати якісь родинні дорогоцінности своїх панів. Коли вона ввійшла до каси, раптом автоматичні панцирні двері каси затріснулись і дівчина опинилась у касі, як миш у лапці.

На нещастя власник дому, який один знав таємний знак, яким відчиняв касу виїхав у своїх справах з Льондону і тому мусіли кликати пожежну сторожу. Можна собі уявити яку сенсацію викликала ціла подія. Щойно по довгих годинах важких зусиль пожежників удалося при помочі найновіших апаратів виломити двері скарбниці. Дівчину знайшли непритомну, одначе їй привернули швидко память

—o—

ОПЛАТА ЗА СВІЖИЙ ВОЗДУХ.

Льондон — це найбільше задимлене місто на світі. Статистики обчислили, що льондонські димарі викидають денно 44 тони сажі. А лікарі твердять, що сажа, яка має в собі частинки смоли, є одною з головних причин занедужань на рака. Тому деякі льондонські готелі завели спеціяльні фільтри, що чистять воздух. Кімнати з таким фільтром коштує 4 шилінги, значить 8 золотих дорожче від кімнат без фільтру. Вісім золотих за те, щоб віддихати не затроєним воздухом — це таки рішуче задорого

—o—

МІСТО БЕЗ ДИМАРІВ.

Місто Мезон Сіті в стейті Орегон (Злуч. Держ.) є, здається, одиноким, що не має зовсім димарів. Це місто, на 8.000 мешканців, побудовали недавно у звязку з будовою там великої електрівні. Всі доми в Мезон огрівані електричним струмом, нема в тому місті ані одної газової кухні, тимменше вуглевої. Електричний струм огріває й освічує місто. Це місто вибудували спеціяльно для дослідів над рентовністю електрівні. Не тільки само місто є зелектризоване. Завдяки вигідним інсталяційним умовинам і завдяки пропаганді зелектризовано теж зовсім усі оселі і фарми у найближчій околиці

—o—

ОРЕЛ ВЯЗНЕМ СОБАКИ

Шведські часописи пишуть, що в одній шведській місцевості гірський орел заатакував недавно великого пса. Пес боронився, як міг, але орел не думав резиґнувати зі своєї добичі. Впялився кіґтями в пса і це — було для орла катастрофою. Кіґтів не міг витягнути з тіла собаки і не міг піднести пса, бо той був затяжкий. На голосне скавуління собаки надбігли селяни і вбили орла.

ВЕСЕЛЕ.

СКІЛЬКИ ЗІР НА НЕБІ?

Один німецький генерал мав звичай заскакувати вояків на варті ріжними питаннями і здебільша не діставав відповіди. Одного вечора в зимі пішов до перемерзлого вартового і запитався: „Скільки є зір на небі?" Вартовий знав привичку генерала і вирішив вивести його в поле. Не надумуючись довго, каже: „Хвилинку, Екселенціє. Зараз почислю". І спокійно зачав числити: „Раз, два, три і т. д." Коли дочислив до 100, генерала вже не було. Втік із зимна і лихий, що простий вояк вивів його в поле. На другий день казав подати собі імя вартового, що заімпонував йому бистротою думки. Чергового дня вартовий став підстаршиною.

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Скромний король серед юрби.

Недавно проминуло 25 літ, як данський король Христіян X. засів на престолі. З нагоди ювилею ввесь нарід святочно витав короля. Один французький журнал згадує з цієї нагоди гумористичні моменти, що трапилися в житті короля.

Літній відпочинок монарха.

Король постійно виїзджає на літній відпочинок до Скаген у північній Ютляндії. Це незвичайно гарна та улюблена місцевість короля, що перебуває там рік-річно разом із ріднею. Нераз можна запримітити короля, що проходжується крізь гарні вулиці місточка та приглядається з зацікавленням їхньому життю. Там приїзджає дуже багато рибалок, що продають свій товар. Дивовижний звичай велить продавати купцям рибу, тільки на лицитації. Урядовець проголошує ціни пропоновані покупцями та вдаряє молотком, коли припаде комусь товар. Згідно з традицією царить на лицитації велика тишина.

Монарх на лицитації оселедців.

Одного разу король зайшов на лицитацію риб та замішався в юрбу людей. Знайомі дозряни незамітно його привитали. Знову король усміхнувся та кивнув головою. Це запримітив урядовець і швидко вдарив молотком та голосно заявив:

„Стара бочка оселедців переходить на власність короля Христіяна".

Рішучі слова урядовця вдарили на привявних неначе грім з ясного неба. Всі нараз глянули на короля, що усміхнений став серед юрби людей. Одначе він уже не заперечив рішення й купив бочку оселедців. Тоді оселедець добув право громадянства в королівському домі. Бо на стіл подавали його в ріжних видах.

Підслухане.

У 1918 році відбувалися великі манифестації з приводу прилучення Ютляндії до Данії. Скрізь відбувалися походи, святочні академії та ріжні імпрези. На кожному кроці царив небуденний настрій, неймовірна радість. Серед юрби людей опинився теж король, що водночас манифестував із всіми. Біля нього стояли дві німкині й довго гляділи на монарха. Раптом одна голосно промовила:

— Він зовсім не є гарний... Правда?

Король почув ці слова, глянув на незнайому даму та відказав:

— Це можливе, що король не гарний, але за це може похвалитися гарним голосом.

Німкині ледви держалися на ногах, коли одержали спокійну й заразом дотепну відповідь. Вони не думали, щоб до короля добігли їхні слова.

Христіян X. відвідує старушку.

Христіян X. бажав відвідати одну 105-літню старушку з нагоди її уродин. Він завжди заходив до старців, або вбогих, щоб приглянутися їхньому життю. Тоді він він з ними ріжні гутірки, нераз дивовижні та надто веселі.

Ось послухаймо, що діялося в хаті старушки підчас королівських відвідин. Вбога старушка була незвичайно зворушена привітністю короля. Вона не дала віри, що монарх зволив загостити до її вбогої хатчини.

Раптом король спитав старушку:

— Думаю, що кожної днини не гостите в себе короля.

На це сиволоса бабуня відказала:

— Очевидно! Я незвичайно зворушена, що Ваша Високість зволили до мене загостити. Одначе й Ваша Високість не відвідує щодня 105-літньої жінки...

Привид Конан Дойля.

Льондонський „Таймс" подає таку цікаву вістку з Ню Йорку:

Нюйоркський суддя заборонив урядово духові Конан Дойля показуватися на вулицях міста. Ціла подія виглядає не так сензаційно, як радше комічно. Її головною особою та геройкою є стара жінка Єлисавета О. Кер, яка запевнює, що уявляє собою на землі духа Конан Дойля.

Кілька днів перед судовим процесом перейшла вона Пятою вулицею з величезним транспарентом, на якому був напис, що закликував містера Денінгера прийти до неї і обговорити разом із духом Конан Дойля всі питання замогильного життя.

Річ у тому, що згаданий Денінгер заявив, що заплатить 2.000 фунтів кожному хто після розмови з духом Конан Дойля повторить десять слів, що їх сказав до Денінгера перед смертю Конан Дойль.

— Тоді я повірю — сказав Денінгер — що дух Конан Дойля справді сходить на землю.

Єлисавету О. Кер добре знають у спіритистичних колах Ню Йорку і вона запевнює, що зможе виконати домагання Денінгера — на вулиці ходила не я, але сам дух Конан Дойля — сказала вона на своє оправдання в суді. — Я не могла інакше істнувати.

— В такім випадку — сказав суддя — перекажіть духові Конан Дойля, що я прошу його на будуче не викликувати вуличного замішання і не перешкоджати в русі.

Прикмети і хиби доброго мужа.

Один із льондонських тижневиків помістив спис гріхів, що їх найчастіше виконують мужі супроти своїх жінок. По довшім редакційнім вступі поміщено 14 питань до читачів. Коли на 14 питань 9 відповідей буде негативних, буде це доказом, що муж поводиться чесно і звичливо, та що заслуговує на імя доброго і взірцевого мужа. Ці питання такі: 1) Чи читаєш при столі? 2) Чи куриш у ліжку? 3) Чи забуваєш вичистити бритву або жилетку по голенню? 4) Чи називаєш свою жінку другим и? 5) Чи свою маму даєш як найкращий приклад до наслідування? 6) Чи забуваєш про іменини своєї дружини? 7) Чи запрошуєш гостей до свого дому без порозуміння з жінкою? 8) Чи відмовляєшся вести дітей до церкви? 9) Чи перебиваєш жінці, коли вона щось оповідає? 10) Чи вміло обходишся з радіовим апаратом? 11) Чи перецінюєш свою вартість? 12) Чи не подивляєш своєї жінки в новій сукні? 13) Чи входиш до мешкання не вичистивши черевиків? 14) Чи опорожнюєш свої кишені у присутності жінки?

Очевидно, що ці, які не курять, не мають радія і голяться у фризієра мають тричі більші дані.

Служба Божа для подруж.

Кожного тижня відправляє парох малої англійської громади Службу Божу для подружніх пар. Подружжя сидять у лавках, співають пісні, які звеличують подружню любов та вірність і вислухують проповіди на цю саму тему. Коли подружжя виходять із церкви вкидають карточку до окремої скриньки. На цій карточці виписують вони всі справи і питання, які турбують їх подружне життя. Вийняті карточки використовує парох до своєї найближчої проповіди. Богослуження для подруж мають уже своїх постійних відвідувачів — молоді любовні пари і ветерани подружньої любови. Найстарша з подружніх пар дивиться на пятьдесятьлітнє подружжя і саме це скріплює переконання пароха, що подружжя — це найважніше і найтяжче завдання нашого життя в якому так важко витримати. Найкращою підтримкою для подруж є те, що вони бачать, що вони не самітні, тільки є ще багато інших, які цей важкий життєвий тягар двигають.

КОГУТЯЧІ БОЇ ПРИ СВІТЛІ РЕФЛЕКТОРІВ.

У північних французьких містах Рубэ і Туркоан відбуваються когутячі бої на які приходить дуже багато глядачів. Найбільше публики творять англійці. Підчас одної вистави виступає до бою приблизно 40 пар когутів. Кожна боротьба не триває довше як 3 хвилини. Ціни вступу на когутячі бої низькі, за те підчас боїв роблять глядачі високі заклади. Найкращі бойові окази когутів спроваджують із Шотляндії і Бельгії. До ніг когутів прикріплюють сталеві остроги довгі на 3 цм. і тому майже кожна боротьба кінчиться смертю переможеного когута.

Також у північній Англії відбуваються тайні когутячі бої, бо за участь і уладження таких диких видовищ карають там великими грошевими гривнами. Тому когутячі бої відбуваються щойно по заході сонця в якихсь пустих місцях при світлі автомобілевих рефлекторів. Іноді такі когутячі бої тривають майже цілу ніч.

—o—

ДІВЧИНА У ПАНЦИРНІЙ КАСІ.

У домі одного англійського мільонера у Льондоні скоїлась недавно трагікомічна подія, яка могла дуже нещасливо скінчитися. Молода 21-літня служниця відчинила велику панцирну касу, щоб сховати якісь родинні дорогоцінності своїх панів. Коли вона ввійшла до каси, раптом автоматичні панцирні двері каси затріснулись і дівчина опинилась у касі, як миш у лапці.

На нещастя власник дому, який один знав таємний знак, яким відчиняв касу виїхав у своїх справах з Льондону і тому мусіли кликати пожежну сторожу. Можна собі уявити яку сензацію викликала ціла подія. Щойно по довгих годинах важких зусиль пожежників удалося при помочі найновіших апаратів виломати двері скарбниці. Дівчину знайшли непритомну, одначе їй привернули швидко память.

—o—

ОПЛАТА ЗА СВІЖИЙ ВОЗДУХ.

Льондон — це найбільше задимлене місто на світі. Статистики обчислили, що льондонські димарі викидають денно 44 тони саджі. А лікарі твердять, що саджа, яка має в собі частинки смоли, є одною з головних причин занедужань на рака. Тому деякі льондонські готелі завели спеціяльні фільтри, що чистять воздух. Кімната з таким фільтром коштує 4 шилінги, значить 8 золотих дорожче від кімнат без фільтру. Вісім золотих за те, щоб віддихати не затроєним воздухом — це таки рішуче задорого.

—o—

МІСТО БЕЗ ДИМАРІВ.

Місто Мезон Сіті в стейті Орегон (Злуч. Держ.) є, здається, одиноким, що не має зовсім димарів. Це місто, на 8.000 мешканців, побудовали недавно у звязку з будовою там великої електрівні. Всі доми в Мезон огріває електричним струмом, нема в тому місті ані одної газової кухні, тимменше вуглевої. Електричний струм огріває й освічує місто. Це місто вибудували спеціяльно для дослідів над рентовністю електрівні. Не тільки само місто є зелектризоване. Завдяки вигідним інсталяційним умовинам і завдяки пропаганді зелектризовано теж зовсім усі оселі і фарми у найближчій околиці.

—o—

ОРЕЛ ВЯЗНЕМ СОБАКИ.

Шведські часописи пишуть, що в одній шведській місцевості гірський орел заатакував недавно великого пса. Пес боронився, як міг, але орел не думав резигнувати зі своєї добичі. Впявся кігтями в пса і це — було для орла катастрофою. Кігтів не міг витягнути з тіла собаки і не міг піднести пса, бо той був затяжкий. На голосне скавуління собаки надбігли селяни і вбили орла.

Ширіть наш часопис!

ВЕСЕЛЕ.

СКІЛЬКИ ЗІР НА НЕБІ?

Один німецький генерал мав звичай заскакувати вояків на варті ріжними питаннями і здебільша не діставав відповіди. Одного вечора в зимі пішов до перемерзлого вартового і запитався: „Скільки є зір на небі?" Вартовий знав привичку генерала і вирішив вивести його в поле. Не надумуючись довго, каже: „Хвилинку, Ексцеленціє. Зараз почислю". І спокійно зачав числити: „Раз, два, три і т. д." Коли дочислив до 100, генерала вже не було. Втік із зимна і лихий, що простий вояк вивів його в поле. На другий день казав подати собі імя вартового, що заімпонував йому бистротою думки. Чеогового дня вартовий став підстаршиною.

Великий політичний процес у Львові.

15 МОЛОДИХ УКРАЇНЦІВ (-ОК) ПЕРЕД СУДОМ ПРИСЯГЛИХ.

Четвертий день розправи

ЗІЗНАННЯ СВІДКІВ.

В пятницю 11. ц. м. почали вже зізнавати свідки. Між публикою були між іншими три польські студенти теольогії, які з великим зацікавленням прислухувалися розправі.

Перший ввійшов на салю **св. Ян Жак,** поліцай і незаприсяжений зізнав, що з доручення слідчого виділу пішов на Вульку, де вихованки „сирітського захисту“ знайшли в ярі течку і два пакунки. Свідок переслухав негайно малих хлопців, які оповідали йому, що знайшли згадану течку і два пакунки. Каже, що в течці були револьвери, вітрівка та інші дрібні предмети, але їх не пригадує собі. В пакунках були бюлетини і книжки, що їх свідок перечислив і записав до свого записника. Опісля оглянув револьвери і бюлетени, що лежать на столі перед суддями присяглих кажучи, що саме ці речі найдено на Вульці. На запит предсідника підс. Мицківна каже, що не знає, чи найдені револьвери ті самі, що їх винесли з її хати.

Св. Адам Байсарович, поліцай, незаприсяжений, оповідає, що дня 23. квітня 1935, 3-ох селян найшли тіла вбитих Копача і Ковалюківної при потічку на сіножати т. зв. „Шибарки“ в Рясні Польській. Тіла лежали у віддалені коло 300 м. від останніх хат Білогорщі у західному напрямі. Каже, що рани на тілі вбитих були осмалені. Виходилоб, що стріли віддано до них з дуже близької віддалі. На сіножати не було ніяких слідів ні вбивників ні вбитих. Одну кулю найдено під тілом убитої Ковалюківної в землі. Три кулі найдено теж у землі, побіч тіл. Каже, що попереднього дня бачили селяни мужчину і жінку, які йшли від Рясни Польської у напрямі, де найшли їх тіла.

Св. Володимира Ковалюківна, абсольвентка ґімназії, заприсяжена зізнає, що в неділю 21. квітня 1935 р. коло год. 9-ої вечором прийшов Копач до п-ства Ковалюків у Скнилові і говорив, що до нього стріляла мабуть поліція в білогорському лісі. Говорив, що мав стрінутися у білогорському лісі з якимись особами. Здогадувався, що поліція стріляла до нього тому, бо був кількома наворотами арештований. Чергового дня в 9 год. рано пішов зі сестрою до Рудна, щоб забрати свої речі. З бл. п. Марією Ковалюківною пішов мабуть тому, бо боявся, що його поліція арештує. Каже, що Копач часто приходив до хати її батьків. Чого приходив не знає. З ким Копач стрічався не знає. Стрічався ще з її сестрою. Копач оповідав свідкові, що пізнав якогось дуже ідейного хлопця, мабуть члена ОУН. Прізвища його не подав, але назвав його „бережанцем“. Про що вони говорили не знає. Копач оповідав, що передав цьому „бережанцеві“ револьвери. Навіщо дав ці револьвери — не знає. Чи Копача вважали в ОУН. провокатором — не знає. Копач говорив лише їй, що його знайомий Теллюк при якійсь стрічі з ним на вулиці дуже холодно відносився до нього. Тому предсідник відчитав частинно зізнання свідка, з яких виходить, що Копач говорив їй про орґанізаційні справи, що в ОУН. вважали його провокатором, а навіть його знайомий Теллюк зустрінувшися з Копачем холодно поводився з ним. Далі свідок виснює, що від своєї сестри бл. п. Марії чула, що була ґрупа „З. О. В.“ в ОУН. і видавала бюлетин „ЗОВ“. Хто належав до цієї ґрупи і які її завдання не знає. Не знає теж, чи ґрупа „ЗОВ.“ змагала до захоплення проводу ОУН. у свої руки, щоб вести радикальніше революційну діяльність. Не пригадує собі теж, щоб Копач називав провідників ОУН. „паничиками, боягузами, лінюхами“ і т. д., які зі страху не хочуть вести далі революційної діяльности. Тому предсідник відчитав зізнання свідка, зложені у слідстві. Підчас їх відчитування свідок виснює, що поліція підсунула їй слова, що їх мав сказати один член ОУН. до бл. п. сестри Марії, а саме: „якщо повстане в ОУН. окрема ґрупа, то він накаже вистріляти її членів як псів“. Подає, що всіх зізнань потвердити тепер не може, бо на поліції зізнавала як підсудна. До того деяких подробиць не пригадує собі. Додає, що Копач заявив їй, що Теллюк не належить до ОУН. Предсідник: Дивна ця конспіративна орґанізація, коли українське громадянство знало про все, що діється в цій орґанізації. Свідок мовчить. З черги прокуратор поставив їй кілька питань. Свідок відповідаючи виснює, що не говорила про те, що Дмитерко був дуже добрим товаришем Копача і що з ним працював. Хто вбив її сестру та Копача не знає, може навіть поліція. Здогадується, що вбили її на політичному тлі. Прокуратор питає голосно свідка: Чи Ґерета і Мицківна теж належали до поліції? Адже судова експертиза ствердила, що їх вбили з револьверів „Орґеш“, які мав Копач“. Свідок мовчить. В кінці кілька питань поставив їй обор. д-р Ст. Шухевич. Свідок заявляє, що її сестра не показувала їй ніколи „бережанця“. Каже теж, що була два рази в помешканню Копача в Рудні.

По 5-хвилинній перерві ввійшов на салю батько підс. Ю. Дмитерка, якого підсудний цілує в руку. **Св. Дмитерко,** заприсяжений, зізнає, що в неділю 21. квітня 1935 р. рано прийшло двох мужчин на подвіря і розпитувалися його жінки за Ю. Дмитерком. Далі переповідає подробиці відомі з акту обвинувачення. Підкреслює, що не знає, хто це були ці невідомі мужчини. Приглянувшись підсудним Дячишинові і Миронові заявляє, що не може з цілою рішучістю ствердити, що Дячишин приходив згаданого дня за його сином. Зате рішуче заперечує, щоб Мирон був тим другим мужчиною, який приходив за його сином. Тому предсідник відчитав його зізнання зі слідства. Після того випитувався прокуратор свідка про втечу обох мужчин з його хати дня 21. квітня 1935 р. та про військову книжечку на імя Мирон, що її мали відобрати від одного мужчини. Підс. Ю. Дмитерко виснює, що з військової книжечки ніхто не відчитував на голос у хаті прізвища: Мирона.

Св. Йосиф Будний, поліційний агент зізнає, що по вбивстві Копача переводив ревізію в його помешканню в Рудні. Оповідає, що одного разу перед убивством бачив Копача з Марією та Володимирою Ковалюківною на Янівськім цвинтарі, звідкіля відійшли за кілька хвилин до міста. Свідок їх обсервував. Каже, що біля будинку головної почти стрінулися одної неділі Теллюк з Мельником. Далі оповідає, про стрічу Березовського з Дячишином в городі Костюшка і зустрічу Дячишина з Павлом Мерцалом при вул. Грунвальдській. Додає, що Дячишин стрічався теж з Зеноном Матлою. З цим останнім стрічався теж І. Масюк. Каже, що арештував В. Ґерету в помешканню Я. Кіт. Тоді Ґерета говорив, що підчас мячевих змагань розбив собі коліно. Одначе перед вязничим лікарем Ґерета заявив, що хотів скінчити самогубством з приводу нещасливої любови і тоді ранився в коліно ноги. Опісля свідок переповідає зізнання Ґерети на поліції. Отже Ґерета — каже свідок — зізнав, що належав до ОУН. Від „зверхника“ дістав приказ сконтактуватися з Копачем і Ковалюківною. Як виглядав „зверхник“ свідок не пригадує собі. Заявляє, що дістав інформації від одного чоловіка, що Березовський був провідником групи ремісників. На питання обор. д-ра К. Паньківського чи мав конфіденційні вістки про Березовського, чи його сам обсервував, свідок відповів, що його раніше сам обсервував. На питання підс. Березовського, якого характеру були його стрічі з Матлою, свідок мовчить. Березовський виснює, що Матла був інструктором його сестри.

По півгодинній перерві зізнавала по польськи **св. Теодозія Левицька,** дружина артиста, гр.-кат. незаприсяжена. Спершу просить, щоб предсідник відчитав її зізнання, бо подробиць не пригадує собі. Опісля каже, що одна пані — як пізніше виявилося — Марія Ковалюківна, винаняла в її віллі помешкання для академика. Додає, що Марія Ковалюківна приходила часто до цього академика. Чи ще якась інша жінка приходила до нього, не пригадує собі. До нього прийшов одного передполудня мужчина середнього росту, в рогових окулярах, з румянцями на лиці. Предсідник показує їй дві фотографії Ґерети, але свідок не може пізнати, чи ним був згаданий мужчина. Каже, що Копач мешкав в її віллі під прізвищем „Міхал Шари“. В неділю 21. квітня 1935. Копач вийшов кажучи, що йде на якусь стрічу. Незнайомий мужчина приходив двічі до Копача чергового дня передполуднем.

По кількох питаннях прокуратора й обор. д-ра Ст. Шухевича почав зізнавати по польськи **св. Карло Левицький,** гр.-кат., артист-маляр. Оповідає, що в його віллі мешкав Копач. До нього приходив якийсь мужчина. Оглянувши фотографію Ґерети заявляє, що він не приходив до Копача. Додає, що незнайомий мужчина мав рогові окуляри, округле лице. Не пригадує собі, в якому плащі й одінні був згаданий незнайомий мужчина. Тому відчитано його зізнання зі слідства. На питання обор. д-ра Ст. Шухевича каже, що не пригадує собі докладно, коли нарисував сильветку цього незнайомого мужчини, який приходив до Копача. В кожному випадку було це кілька днів по гр.-кат. Великодніх святах.

Св. Станислав Екерт, поліцай, зізнав згідно з актом обвинувачення, що 25. липня 1935. р. обсервував І. Теллюка. Йшов за ним вул. Осолінських аж на вул. Грунвальдську ч. 6., де стрінувся з Дячишином. Каже, що дня 28. липня Теллюк стрінувся знову з Дячишином на мості на Замарстинові, звідкіля пішли у напрямі купальні на горби. Додає, що Дячишин стрінувся 1. серпня на вул. Осолінських з незнаним мужчиною. На питання обор. д-ра Ст. Шухевича каже, що дня 28. липня 1935. р. був в цивільному одінні, коли обсервував Теллюка.

Св. Тадей Кшижак, поліційний агент, зізнавав теж про слідкування за підс. Теллюком згідно з актом обвинувачення.

Св. Іван Дідик, гр.-кат. кравець, заприсяжений, зізнає по польськи, що підсудні Павло та Іван Мерцало і Григорій Дячишин працювали в його робітні. Дячишин працював у нього два роки, а Мерцали пів року. Дня 21. квітня 1935. р. Дячишин пішов рано коло 6. або 7. год. до церкви св. Юра до сповіди. Опісля вийшли оба Мерцали. В неділю вечором вернувся Дячишин. Не пригадує собі, чи Мерцали були в понеділок 22. квітня 1936. р. Не знає, коли вернулися у вівторок чи рано чи пополудні. Тому, що свідок зізнавав дуже неясно предсідник відчитав його зізнання зі слідства. Далі оповідає, що до його робітні вечором приходив якийсь високий мужчина до Дячишина у справі направи сподень. Глянувши на Теллюка каже, що був ростом такий високий, як Теллюк, але позатім зовсім не подібний до нього. Зрештою про це може сказати Дячишин, чи це був Теллюк, чи ні. (На салі сміх.) Тому предсідник знову відчитав частинно зізнання зі слідства.

Св. Владислав Х'мяк, поліц. агент зізнає, що переслухував на поліції Мирона і Дячишина у справі намаганого нападу на Дмитерка. Подає подробиці їх зізнань на поліції згідно з актом об-

винувачення. Запевняє, що Дячишин при конфронтації назвав Березовського організаційним „зверхником". Каже, що переводив ревізію у пивниці Нагайчуків, де найшов замазані клаптики паперу з фарбою. П. Нагайчук зізнав, що І. Мазюк, який в нього мешкав, займався видаванням книжок. Каже, що Мерцали призналися, що їх звербував до організації Дячишин. Він теж зізнав, що Мерцали оповідали йому про побут у білогорському лісі, щоб слідкувати за одним мужчиною і жінкою. Додає, що Лопунька, Теллюк та Іванонько не признавалися до приналежности до ОУН. Запевняє на питання прокуратора, що не змушував Мирона до складання зізнань. На кілька питань обор. д-ра Ст. Шухевича свідок заявляє, що нічого не пригадує собі і тому не дав на них відповіди. Не дає теж відповіди на питання обор. д-ра Шевчука та підс. Дячишина. Вкінці обор. д-р Ст. Шухевич звернувся до предсідника, щоб свідок знайшов ці замазані клаптики паперу з друкарською фарбою між предметами, що лежать на столі перед і побіч суддів присяглих. Свідок шукав їх майже 20 хвилин, але не знайшов їх.

Вкінці зізнавав **св. Ян Бабяж,** поліц. агент про зізнання підс. Дячишина на поліції, згідно з актом обвинувачення. Каже, що зверхником Дячишина був Теллюк після Герети. Запевняє, що так зізнав Дячишин. Далі оповідає про стрічу Дячишина і Теллюка з інш. особами на Замарстинівських горбах. При конфронтації з Дячишином і Мироном свідки з Підберезець рішуче ствердили, що оба вони допитувалися за Ю. Дмитерком дня 21. квітня 1935. Далі свідок зізнавав згідно з актом обвинувачення про зізнання на поліції інших підсудних. З черги цілу низку питань поставив свідкові обор. д-р С. Шевчук, але свідок не давав здебільша відповіди кажучи, що подробиць не пригадує собі. На питання обор. д-ра Ст. Шухевича, коли Дячишин зізнав, що стрічався на замарстинівських горбах з Теллюком, свідок відповідає, що щойно після того, як Дячишинові показали фотографії. Вкінці підсудні Іванонько, Дячишин та Іван Мерцало ставили питання до св. Бабяжа та св. Хімяка, але теж не діставали відповідей. Після того предсідник відложив розправу до суботи, год. 9 рано

Зі сенату.

Нині відбулося пленарне засідання сенату в присутности членів уряду. Наради почалися від дискусії над урядовим законопроектом про забезпеку праці для учасників боротьби за незалежність Польщі.

Найближче засідання сойму відбудеться в середу.

По широкому світі.

Чехословацький премієр Годжа виїздить на 2-денну офіційну візиту до Букарешту.

Румунський король дав відзначення польському послові у Букарешті Арцішевському, директорові дипльоматичного протоколу Ромерові, шефові військового кабінету президента ген. Шеллі та президентським адютантам.

Швайцарський уряд постановив визнати анексію Абісинії.

У Злучених Державах страйкові заворушення тривають дальше; поліція мусіла кілька разів інтервеніювати, уживаючи слізних гранатів.

У північній Фінляндії причалив літак, яким кермував швед Аренберг, що не мав дозволу перелітати над Фінляндською територією.

Перувіянські ґвардисти напали на пограничне еквадорське місто Зопотіллю.

Бельгійський сенат ухвалив 90-ма голосами проти 64-ох законопроект про амнестію, що його вже ухвалив парлямент.

Франко-турецькі переговори мабуть небавом доведуть до прозуміння.

У Французькій місцевости Левалльоа дійшло до сутички і перестрілки між робітниками, що чистять вози і які частинно працюють, частинно страйкують. Ранено кількох маніфестантів і поліцаїв

ТРЕБА СПОДІВАТИСЬ АРАБСЬКОГО ПОВСТАННЯ.

Член арабського національного комітету д-р Іззам Таннус заявив у інтерв'ю представникам американської преси, що як жидівська імміграція до Палестини негайно не припиниться, треба сподіватись нового арабського повстання і то куди грізнішого ніж усі дотеперішні заворушення.

НОВИНКИ.

— **Найсолідніші футра тільки у Юліяна Глушевського,** Львів, пл. Капітульна 3. І., телефон 254-46. Приймаю футра до переховання літом.

— **У шесті роковини смерти Вячеслава Липинського** відбудеться дня 13. червня ц. р. архикатедральній церкві св. Юра Поминальне Богослуження. Початок в год. 12; в год. 12.30 Панахида.

— **Жіноча Реміснича Школа кооп. „Труд"** у Львові вшанує 13. червня ц. р. концертом 100-ліття видання „Русалки Дністрової". Мала саля Лисенка, година 19.30. 1197 1—1

— **Перервали нашу Службу Божу в радіо.** Як відомо, в четвер 10. ц. м. у свято Вознесення передавало львівське радіо нашу Службу Божу з Успенської церкви у Львові. Сл. Божа, як і попередніми разами, почалася в год. 10 і мала скінчитися в год. 11.57. Тимчасом перервано її несподівано для всіх в год. 10.30, щоб надати виступ якоїсь школи... Зроблено це не тільки без попереднього порозуміння з кимнебудь, але навіть в останній хвилині не повідомлено про це нікого. Що це має значити?

— **Загальні Збори Окружного Відділу Тов. св. Андрея в Золочеві** відбудуться 14. 6. ц. р. в салі Тов. ім. Маркіяна Шашкевича в Золочеві зі звичайним порядком нарад. Початок в год. 10.30 передпол.

— **Рем.-Пром. Бурсі на виховні цілі.** В неділю 13. ц. м. відбудеться публична збірка на Рем.-Пром. Бурсу у Львові. Установа ця виконує важну харитативно-виховну працю. Поможім їй повести потрібне діло!

— **Філія „Просвіти" ім. М. Шашкевича у Львові** влаштовує дня 13. червня ц. р. в 100-ліття появи „Дністрової Русалки" велике ювилейне свято. В год. 10. рано Служба Божа в церкві св. Петра й Павла при вул. Личаківській; год. 12. вполудне панахида на могилі Маркіяна Шашкевича й зложення вінців на Личаківськім цвинтарі; год. 3. попол. святочна академія на площі Сокола-Батька. Подрібна програма академії в афішах.

— **Загальні Збори Рем.-Пром. Бурси у Львові** відбудуться 27. ц. м. в год. 10. рано в салі Т-ва „Зоря" (вул. Вірменська 25) зі звичайним порядком нарад. — **Рада Товариства.**

— **Управнення гімназії Рідної Школи в Яворові.** Громадянство, батьки й молодь гімназії Р. Ш. в Яворові з приємністю приняли до відома веселу вістку, що міністерство освіти у Варшаві надало гімназії Р. Ш. **повні права державних шкіл** від шк. р. 1937/38 почавши аж до відкликання. Найстарша гімназія Р. Ш. на це відзначення дійсно заслужила. В Яворові буде одинокий на цілий край рідно-шкільний коедукаційний ліцей кляcичного типу, тому вся молодь, що думає йти на теольогію, повинна зголоситися до цього ліцею. — Р. С.

— **Фахова порадня** Патронату над ремісничою і промисловою молодю у Львові уладжує в суботу, 12. ц. м. і в неділю, 13. ц. м. в год. 10. в салі Промислово-торговельної Палати (вул. Бурлярда 5.) для родичів і опікунів інформаційні розмови в справі вибору шкіл і звання для молоді, що кінчить вселюдну школу.

— **Мистецька вистава** львівського Союзу артистів плястиків є відкрита в домівці при вул. Дідушицьких, І. пов. щодень від 10—15 год. в неділі від 10—14. Вистава обіймає: збірку графік З. Ацеданського, різьби Е. Цесліка, малярську графіку Е. Кусьмержа та олії й рисунки Г. Лянгермана.

— **Весняний сальон** Т-ва прихильників мистецтва на площі Сх. Торгів у Львові користується поважною фреквенцією. Звертають увагу праці малярів з Варшави, Ст. Мрожевського, з Льондону, Ґіжицької з Кракова, Новаковської зі Львова та низка праць малярів Батовського, Розвадовського, Альбіновської, Опольської й ін. Вистава отворена щодень від 10. до 18. год.

— **Кінцевий іспит у Торговельній Школі „Рідної Школи" у Львові** відбувся в днях 26.—29 V. письменний і 8.—9. VI. устний під проводом директора Антона Ковалиська як предсідника у приявності голови Рідної Школи дир. Дениса Коренця. Кінцевий іспит зложили: Барабаш Марія Анна, Бернгардт Олекса, Бордун Анна, Качмарський Омелян Зиновій, Клименко Осип, Корж Ольга, Костирко Стефанія, Любак Ольга, Найда Олена, Огородник Методій Михайло, Пальчинський Олекса — з відзначенням, Платків Неоніля Іванна, Руда Евгенія, Скоцень Олекса, Соха Богдана Марта, Стасишин Олена, Сташків Нестор, Шмер Володимир. До кінцевого іспиту не допущено 3 учнів, при іспиті репробовано теж 3 учнів.

— **Державний адміністраційний ліцей** буде відкритий у Львові з новим шкільним роком. Вписи приймає дирекція економічно-торговельної школи у Львові, пл. Стрілецька 8. Третій спеціяльний рік передбачує такі відділи: а) адміністраційно-самоврядний, б) залізничий, в) скарбовий і г) поштовий.

— **Замісць самостійної гімназії паралелька.** Кураторія львівської шкільної округи оголосила вписи на новий шкільний рік до мужеського паралельного відділу І. кл. з українською мовою навчання, зорганізованого при III. державній польській гімназії в Тернополі. Як бачимо, є це нова спроба ревіндикації державної української гімназії, розвязаної в 1930 р., у формі паралельок „под вспульним дахем". Торік ця спроба не вдалася. Характеристичне, що вписи до цієї паралельки в часі 1.—16. червня оголошено в газеті „Всхуд" щойно 10. червня, а вступні іспити на дні 17—19. червня ц. р.

— **Іспит зрілости в дівочій гімназії „Р. Ш." у Станиславові** відбувся під проводом делегата кураторії проф. О. Бойцуна. До іспиту допущено 20 учениць. З них одна відступила від письменного іспиту, 3 перепали, а до устного допущено 16 учениць. При устнім іспиті 14 учениць здало, а 2 репробовано. Іспит зрілости здали: Богданович В., Будзуляк Н., Висоцька М., Гаврищак М., Данилович Д., Кучера А., Кордовська Л., Левицька Л., Литвинович О., Мойсеович Л., Салевич С., Тарчин М., Флісак І., Яворська О.

— **Нові священники.** Канадійський епископ Василь Ладика ЧСВВ, що недавно приїхав до Галичини, висвятив 30. травня ц. р. у василіянській церкві в Жовкві сімох скінчених студентів теольоґії на священників. Висвячені є: 1) о. Теодот Коцаба родом із Лісок пов. Коломия; 2) о. Григорій Теплий родом із Камінки Струмилової (оба покінчили студії в папському семинарі в Дубні); 3) о. Степан Борис родом із Серних Середніх пов. Рогатин; 4) о. Мих. Горошко родом із Дроздович пов. Городок Яг.; 5) Константин Жарський родом із Белза; 6) о. Мирослав Колодій із Клебанівки; 7) о. Евген Мізь із Ярчовець пов. Зборів. Останні покінчили богословські студії у Львові. Нововисвячені священники відправили перші Служби Божі в родинних місцевостях і в найближчому часі виїдуть до Канади.

— **Іспит зрілости в коедукаційній гімназії „Рідної Школи" в Тернополі** відбувся в днях від 7.—9. червня ц. р. під проводом п. Лаврентія Мазура, директора держ. гімн. в Збаражі. З допущених до устного іспиту 16 абітурієнтів (ок) склало іспит 14, а саме: Балабан Евстахій, Борковський Григорій, Будний Всеволод Богдан, Вок Олег Мирослав, Гірняк Любов Ірина, Добровольська Ольга, Кашуба Марія Оксана, Копачівський Павло, Королюк Богдан, Кучинський Роман, Левицький Петро, Романюк Іван, Сеник Олег Нестор, Юськевич Дарія. При письменному іспиті репробовано 5-ох абітурієнтів (ок).

— **Іспит зрілости** в турчанській коедукаційній гімназії в Турці пройшов гірше, як попередніми роками. На 26 абітурієнтів репробовано при письменній 11, а при устній 5 так що іспит зрілости зложило всього 10 абітурієнтів, між ними 3 українців, а саме: Орест Шеремета, Анатоль Матківський і Ярослав Владичин.

— **Вогні горять.** В Дмитрю коло Щирця львівського повіту вибухла в ночі пожежа і почала швидко поширюватися. **Стріхи, висохлі на спеці** і деревляні будинки горіли як сірнички. В короткому часі пожежа охопила коло 100 господарств. На місце приїхали довколишні пожежні сторожі і тільки з тяжким трудом приборкали пожежу, що могла знищити ціле село. На місце прибули представники місцевої влади, а також львівський воєвода Білик, який виплатив погорільцям тисячу зол. допомоги. Слід зазначити, що таку саму допомогу дістали погорільці села Гнійниць, яворівського повіту. — В Селиськах бобрецького повіту вибухла грізна пожежа в загороді Ігн. Цебровського. Вогонь перекинувся на сусідні будинки, наслідком чого згоріло 16 господарств. Причиною пожежі була необережність з вогнем. — Від недокуреного папіроса занявся громадський ліс у Станьківцях (Долинщина). Згоріло коло 13 гектарів, решту довколичні селяни уратували. — Також від папіроса запалився міст на Пруті на шляху між Косовом і Коломиєю, але прохожі вгасили пожежу. — Залізничий міст, критий дошками, між Галичем і Підвисоким, запалився від грани, що вилетіла з льокомотиви. Зелізничий сторож погасив вогонь. — У Казимирові (Городенщина) згоріло 100 гектарів ліса.

— **Самогубства.** Симон Сольд, студент берлінської політехніки, вискочив з бальконy 2. поверха при вул. Казимирівській 31. і згинув на місці. Від довшого часу жив він у психічній депресії та нездужав на переслідуючу манію. — 30-літній робітник з Левандівки Йосип Гупало намагався відібрати собі життя і тому напився сільного квасу.

винувачення. Запевняє, що Дячишин при конфронтації назвав Березовського організаційним „зверхником". Каже, що переводив ревізію у пивниці Нагайчуків, де найшов замазані клаптики паперу з фарбою. П. Нагайчук зізнав, що І. Масюк, який в нього мешкав, займався видаванням книжок. Каже, що Мерцали призналися, що їх звербував до організації Дячишин. Він теж зізнав, що Мерцали оповідали йому про побут у білогорському лісі, щоб слідкувати за одним мужчиною і жінкою. Додає, що Лопунька, Теллюк та Іванонько не признавалися до приналежности до ОУН. Запевняє на питання прокуратора, що не змушував Мирона до складання зізнань. На кілька питань обор. д-ра Ст. Шухевича свідок заявляє, що нічого не пригадує собі і тому не дав на них відповіди. Не дає теж відповіди на питання обор. д-ра Шевчука та підс. Дячишина. Вкінці обор. д-р Ст. Шухевич звернувся до предсідника, щоб свідок знайшов ці замазані клаптики паперу з друкарською фарбою між предметами, що лежать на столі перед і побіч суддів присяглих. Свідок шукав їх майже 20 хвилин, але не знайшов їх.

Вкінці зізнавав **св. Ян Бабяж,** поліц. аґент про зізнання підс. Дячишина на поліції, згідно з актом обвинувачення. Каже, що зверхником Дячишина був Теллюк після Ґерети. Запевняє, що так зізнав Дячишин. Далі оповідає про стрічу Дячишина і Теллюка з інш. особами на Замарстинівських горбах. При конфронтації з Дячишином і Мироном свідки з Підберезець рішуче ствердили, що оба вони допитувалися за Ю. Дмитерком дня 21. квітня 1935. Далі свідок зізнавав згідно з актом обвинувачення про зізнання на поліції інших підсудних. З черги цілу низку питань поставив свідкові обор. д-р С. Шевчук, але свідок не давав здебільша відповіди кажучи, що подробиць не пригадує собі. На питання обор. д-ра Ст. Шухевича, коли Дячишин зізнав, що стрічався на замарстинівських горбах з Теллюком, свідок відповідає, що щойно після того, як Дячишинові показали фотографії. Вкінці підсудні Іванонько, Дячишин та Іван Мерцало ставили питання до св. Бабяжа та св. Хімяка, але теж не діставали відповідей. Після того предсідник відложив розправу до суботи, год. 9 рано.

Зі сенату.

Нині відбулося пленарне засідання сенату в присутности членів уряду. Наради почалися від дискусії над урядовим законопроектом про забезпеку праці для учасників боротьби за незалежність Польщі.

Найближче засідання сойму відбудеться в середу.

По широкому світі.

Чехословацький премієр Годжа виїздить на 2-денну офіційну візиту до Букарешту.

Румунський король дав відзначення польському послові у Букарешті Арцішевському, директорові дипльоматичного протоколу Ромерові, шефові військового кабінету президента ґен. Шеллі та президентським адютантам.

Швайцарський уряд постановив визнати анексію Абісинії.

У Злучених Державах страйкові заворушення тривають дальше; поліція мусіла кілька разів інтервеніювати, уживаючи слізних ґранатів.

У північній Фінляндії причалив літак, яким кермував швед Аренберґ, що не мав дозволу перелітати над Фінляндською територією.

Перувіянські ґвардисти напали на погранишне еквадорське місто Зопотіллю.

Бельгійський сенат ухвалив 90-ма голосами проти 64-ох законопроект про амнестію, що його вже ухвалив парлямент.

Франко-турецькі переговори мабуть небавом доведуть до прозуміння.

У Французькій місцевости Леваллььоа дійшло до сутички і перестрілки між робітниками, що чистять вози і які частинно працюють, частинно страйкують. Ранено кількох маніфестантів і поліцаїв.

ТРЕБА СПОДІВАТИСЬ АРАБСЬКОГО ПОВСТАННЯ.

Член арабського національного комітету д-р Іззам Таннус заявив у інтерв'ю представникам американської преси, що як жидівська імміґрація до Палестини негайно не припиниться, треба сподіватись нового арабського повстання і то куди грізнішого ніж усі дотеперішні заворушення.

НОВИНКИ.

— Найсолідніші футра тільки у Юліяна Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3. І., телефон 254-46. Приймаю футра до переховання літом.

— У шесті роковини смерти Вячеслава Липинського відбудеться дня 13. червня ц. р. архикатедральній церкві св. Юра Поминальне Богослуження. Початок в год. 12; в год. 12.30 Панахида.

— Жіноча Ремісннча Школа кооп. „Труд" у Львові вшанує 13. червня ц. р. концертом 100-ліття видання „Русалки Дністрової". Мала саля Лисенка, година 19.30. 1917 1—1

— Перервали нашу Службу Божу в радіо. Як відомо, в четвер 10. ц. м. у свято Вознесення передавало львівське радіо нашу Службу Божу з Успенської церкви у Львові. Сл. Божа, як і попередніми разами, почалася в год. 10 і мала скінчитися в год. 11.57. Тимчасом перервано її несподівано для всіх в год. 10.30, щоб надати виступ якоїсь школи... Зроблено це не тільки без попереднього порозуміння з кимнебудь, але навіть в останній хвилині не повідомлено про це нікого. Що це має значити?

— Загальні Збори Окружного Відділу Тов. св. Андрея в Золочеві відбудуться 14. 6. ц. р. в салі Тов. ім. Маркіяна Шашкевича в Золочеві зі звичайним порядком нарад. Початок в год. 10.30 передпол.

— Рем.-Пром. Бурсі на виховні цілі. В неділю 13. ц. м. відбудеться публична збірка на Рем.-Пром. Бурсу у Львові. Установа ця виконує важну харитативно-виховну працю. Поможім їй повести потрібне діло!

— Філія „Просвіти" ім. М. Шашкевича у Львові влаштовує дня 13. червня ц. р. в 100-ліття появи „Дністрової Русалки" велике ювилейне свято. В год. 10. рано Служба Божа в церкві св. Петра й Павла при вул. Личаківській; год. 12. вполудне панахида на могилі Маркіяна Шашкевича й зложення вінців на Личаківськім цвинтарі; год. 3. попол. святочна академія на площі Сокола-Батька. Подрібна програма академії в афішах.

— Загальні Збори Рем.-Пром. Бурси у Львові відбудуться 27. ц. м. в год. 10. рано в салі Т-ва „Зоря" (вул. Вірменська 25) зі звичайним порядком нарад. — **Рада Товариства.**

— Управнення гімназії Рідної Школи в Яворові. Громадянство, батьки й молодь гімназії Р. Ш. в Яворові з приємністю приняли до відома веселу вістку, що міністерство освіти у Варшаві надало гімназії Р. Ш. **повні права державних шкіл** від шк. р. 1937/38 почавши аж до відкликання. Найстарша гімназія Р. Ш. на це відзначення дійсно заслужила. В Яворові буде одинокий на цілий край рідно-шкільний коедукаційний ліцей клясичного типу, тому вся молодь, що думає йти на теольогію, повинна зголоситися до цього ліцею. — Р. С.

— Фахова порадня Патронату над ремісничою і промисловою молодю у Львові уладжує в суботу, 12. ц. м. і в неділю, 13. ц. м. в год. 10. в салі Промислово-торговельной Палати (вул. Бурлярда 5.) для родичів і опікунів інформаційні розмови в справі вибору шкіл і звання для молоді, що кінчить вселюдну школу.

— Мистецька вистава львівського Союзу артистів пластиків є відкрита в домівці при вул. Дідушицьких, І. пов. щодень від 10—15 год. в неділі від 10—14. Вистава обіймає: збірку графік З. Аценданського, різьби Е. Цесліка, малярську графіку Е. Кусьмержа та олії й рисунки Г. Лянґермана.

— Весняний сальон Т-ва прихильників мистецтва на площі Сх. Торгів у Львові користується поважною фреквенцією. Звертають увагу праці малярів з Варшави, Ст. Мрожевського, з Льондону, Ґіжицької з Кракова, Новаковської зі Львова та низка праць малярів Батовського, Розвадовського, Альбіновської, Опольської й ін. Вистава отворена щодень від 10. до 18. год.

— Кінцевий іспит у Торговельній Школі „Рідної Школи" у Львові відбувся в днях 26.—29 V. письменний і 8.—9. VI. устний під проводом директора Антона Ковалиська як предсідника у приявності голови Рідної Школи дир. Дениса Кореняа. Кінцевий іспит зложили: Барабаш Марія Анна, Бернгардт Олекса, Бордун Анна, Качмарський Омелян Зиновій, Клименко Осип, Корж Ольга, Костирко Стефанія, Любак Ольга, Найда Олена, Огородник Методій Михайло, Пальчинський Олекса — з відзначенням, Платків Неоніля Іванна, Руда Евгенія, Скоцень Олекса, Соха Богдана Марта, Стасишин Олена, Сташків Нестор, Шмер Володимир. До кінцевого іспиту не допущено 3 учнів, при іспиті репробовано теж 3 учнів.

— Державний адміністраційний ліцей буде відкритий у Львові з новим шкільним роком. Вписи приймає дирекція економічно-торговельної школи у Львові, пл. Стрілецька 8. Третій спеціяльний рік передбачує такі відділи: а) адміністраційно-самоврядний, б) залізничий, в) скарбовий і г) поштовий.

— Замісць самостійної гімназії паралелька Кураторія львівської шкільної округи оголосила вписи на новий шкільний рік до мужеської паралельного відділу І. кл. з українською мовою навчання, зорґанізованого при III. державній польській гімназії в Тернополі. Як бачимо, є це нова спроба ревіндикації державної української гімназії, розвязаної в 1930 р., у формі паралельок „под вспульним дахем". Торік ця спроба не вдалася. Характеристичне, що вписи до цієї паралельки в часі 1.—16. червня оголошено в газеті „Всхуд" щойно 10. червня, а вступні іспити на дні 17—19. червня ц. р.

— Іспит зрілости в дівочій гімназії „Р. Ш." у Станиславові відбувся під проводом делеґата кураторії проф. О. Бойцуна. До іспиту допущено 20 учениць. З них одна відступила від письменного іспиту, 3 перепали, а до устного допущено 16 учениць. При устнім іспиті 14 учениць здало, а 2 репробовано. Іспит зрілости здали: Богачевич В., Будзуляк Н., Висоцька М., Гаврищак М., Девич Д., Кучера А., Кордовська Л., Левицька Л., Литвинович О., Мойсеович Л., Салевич С., Тасчин М., Флісак І., Яворська О.

— Нові священники. Канадійський епископ Василь Ладика ЧСВВ, що недавно приїхав до Галичини, висвятив 30. травня ц. р. у василіянській церкві в Жовкві сімох скінчених студентів теольогії на священників. Висвячені є: 1) о. Теодот Коцаба родом із Лісок пов. Коломия; 2) о. Григорій Теплий родом із Камінки Струмилової (оба покінчили студії в папському семинарі в Дубні); 3) о. Степан Борис родом із Серних Середніх пов. Рогатин; 4) о. Мих. Горошко родом із Дроздович пов. Городок Яг.; 5) Константин Жарський родом із Белза; 6) о. Мирослав Колодій із Клебанівки; 7) о. Евген Мізь із Ярославець пов. Зборів. Останні покінчили богословські студії у Львові. Нововисвячені священники відправили перші Служби Божі в родинних місцевостях і в найближчому часі виїдуть до Канади.

— Іспит зрілости в коедукаційній гімназії „Рідної Школи" в Тернополі відбувся в днях від 7.—9. червня ц. р. під проводом п. Лаврентія Мазура, директора держ. гімн. в Збаражі. З допущених до устного іспиту 16 абітурієнтів (ок) склало іспит 14, а саме: Балабан Евстахій, Борковський Григорій, Будний Всеволод Богдан, Возний Олег Мирослав, Гірняк Любов Ірина, Добровольська Ольга, Кашуба Марія Оксана, Копачівський Павло, Королюк Богдан, Кучинський Роман, Левицький Петро, Романюк Іван, Сенюк Олег Нестор, Юськевич Дарія. При письменному іспиті репробовано 5-ох абітурієнтів (ок).

— Іспит зрілости в турчанській коедукаційній гімназії в Турці пройшов гірше, як попередніми роками. На 26 абітурієнтів репробовано при письменній 11. а при устній 5 так що іспит зрілости зложило всього 10 абітурієнтів, між ними 3 українців, а саме: Орест Шеремета, Анатоль Матківський і Ярослав Владичин.

— Вогні горять. В Дмитрю коло Щирця львівського повіту вибухла в ночі пожежа і почала швидко поширюватися. **Стріхи, висохлі** на спеці і деревляні будинки горіли як сірнички. В короткому часі пожежа охопила коло 100 господарств. На місце приїхали довколишні пожежні сторожі і тільки з тяжким трудом приборкали пожежу, що могла знищити ціле село. На місце прибули представники місцевої влади, а також львівський воєвода Білик, який виплатив погорільцям тисячу зол. допомоги. Слід зазначити, що таку саму допомогу дістали погорільці села Гнійниць, яворівського повіту. — В Селиськах бобрецького повіту вибухла грізна пожежа в загороді Іґн. Цебровського. Вогонь перекинувся на сусідні будинки, наслідком чого згоріло 18 господарств. Причиною пожежі була необережність з вогнем. — Від недокуреного папіроса занявся громадський ліс у Станьківцях (Долинщина). Згоріло коло 13 гектарів, решту довколичні селяни уратували. — Також від папіроса запалився міст на Пруті на шляху між Косовом і Коломиєю, але прохожі вгасили пожежу. — Залізничий міст, критий дошками, між Галичем і Підвисоким, запалився від ґрані, що вилетіла з льокомотиви. Зелізничий сторож погасив вогонь. — У Казимирові (Городенщина) згоріло 100 гектарів ліса.

— Самогубства. Симон Сольд, студент берлінської політехніки, вискочив з бальконy 2. поверха при вул. Казимирівській 31. і згинув на місці. Від довшого часу жив він у психічній депресії та нездужав на переслідуючу манію. — 30-літній робітник з Левандівки Йосип Гупало намагався відібрати собі життя і тому напився сільного квасу.

— **Знайшов скарб у хаті.** Андрій Тимків у Сівці Войнилівській пов. Калуш, перекопуючи землю у своїй хаті, знайшов дзбанок, повний австрійських золотих і срібних монет. У дзбанку було 17 штук золотих 20-коронівок, 130 штук штук срібних двокоронівок і 110 штук срібних однокоронівок. Як устійнили доходження, гроші закопала в часі війни жінка Тимкова.

— **Податковий поборець дефравдантом.** У скарбовім уряді в Сарнах викрили зловживання, яких допускався податковий поборець Аркадій Чапський. Він присвоїв собі 3.694 зол., фальшуючи податкові квіти. Гроші програв у карти з іншими урядовцями. Після викриття дефравдації Чапський звернув до каси 3.000 зол. Справою занялася прокураторія.

— **Смерть еміграційного філянтропа.** У Варшаві помер з кінцем травня ц. р. д-р Ф. Нужинський, начальний лікар Еміграційного Синдикату. Померший належав до тих, що свої молоді роки присвятили боротьбі з царським абсолютизмом, переживаючи всі наслідки тієї боротьби, як ревізії, арештування, вязницю і втечу за кордон. У відродженій Польщі присвятив усі свої сили і знання праці лікаря й еміграційного діяча. Був лікарем реемігpаційного табору у Гранську, був одним з основників Польського Товариства Еміграційного, лікарем корабельних підприємств і Кольонізаційного Товариства, врешті начальним лікарем Еміграційного Синдикату, у якому зорганізував лікарську службу і безплатні амбуляторії. Не було ніодної еміграційної проблеми, в якій померший не брав би участи як знавець еміграційної проблеми і лікар-суспільник. Людяний, сильно відзивчий на людське горе, завжди бачив в емігрантах, яких зустрічав десятками майже що-днини, людей, що потребують не тільки лікарських оглядин, але й теплого, привітливого слова. Цим зеднував собі людей і за це його всі цінили й високо поважали.

— **Новий німецький кружляк.** В Кільонії спущено на води новий німецький кружляк „Бліхер" з містотою 10.000 тон. Є це один із трьох кружляків, які Німеччина має право побудувати на основі англьо-німецької морської умови. Кружляк розвиває швидкість 32 вузлів на годину і має вісім гармат калібру 20.3 цм., кілька протилетунських пушок і кілька торпедових рур.

— **Совітська телефонізація.** На партійному зібранні в Москві оголошено стан телефонізації Совітів, представляючи цю ділянку совітської індустріялізації в сумному світлі. Показується, що ціла та справа находилася в руках „шкідників" Плян телефонізації переведено на — папері і багато місцевостей злучених телефонами, не може ними користуватись. Замісць телефонічних дротів ужито кільчастих або звичайних, при чому вжито нездалі ізолятори. Крім того введено таку „систему", що найдальше положені міста, як Владивосток і Одеса, висилають до Москви депеші з проханням прислати два кіля цвяхів або дозволяють побілити стелю і т. п. Зібрання добачило в цьому „руку клясових ворогів".

Відозви й комунікати.

КОМУНІКАТ КОМІСІЇ ВИХОВНИХ ОСЕЛЬ І МАНДРІВОК МОЛОДІ.

Мадрівний табор дівчат по Лемківщині відбудеться від 2. до 16. липня. Оплата 25 зол. Зголошення надсилати на адресу: КВОММ, Львів, вул. Чарнецького ч. 26, найдальше до 15. червня ц. р. Оплату треба зложити найдальше до 23. VI. складанкою П. К. О. на конто КВОММУ в Земельному Банку.

Збірка таборовичок, що виїзджають зі Львова 2. VII., в год. 8.30 у вестибулі головного двірця, в Самборі в год. 11.12, Новому Загірі в год. 13.50, у Щавному на лінії Нове Загіря—Лупків в год. 15.10

КОМУНІКАТ Ч. 3.

КВОММ подає:

1. **Табор для фахово-працюючої молоді** (жіночий) у **Славську** з причин санітарних **перенесений** зі Славська до **Старяви** к. Хирова і відбудеться в часі від 8.—29. липня ц. р.

2. **Табор для дівчаток від літ 7—9,** заповіджений у **Старяві** в часі від **22. червня до 19. липня**, у згаданому речинці **не відбудеться.** Дівчаток у згаданому віці просимо **зголошувати на табор** у Старяві, який відбудеться в часі **від 1.—27. серпня ц. р.**

3. **Табор для хлопців від літ 7—9 у Старяві,** заповіджений на час від 21. липня до 17. серпня, відбудеться у **Старяві в часі від 1.—27. серпня ц. р.**

Дописи.

Конференція кредитівок коломийського повіту КОЛОМИЯ. булася в неділю 30. травня заходом дирекції „Покутського Союзу". Дир. Яхно зреферував стан кредитових коперативн повіту з днем 31. XII. 1936. Організаційну працю ведено в мин. році тільки в коломийськім повіті, в якім є 17 райфайзенок (всіх, тобто в коломийського й сусідніх повітів: надвірнянського, городенського і косівського, було 22). Нових членів прибуло 1042, убуло 134, з кінцем року було 4.793, отже 20.5% приросту (в 1935 р. було 13.3%). Між членами 967 жінок (20.1%). Обороткові фонди дають 178.943.81 зол. На них складаються 1) власні фонди 59.766.45 зол.: 33.3% всіх фондів (1935 — 36.8%), що зросли в цім році на 13.654.33 зол. (22.9%); 2) чужі фонди 119.177.37 зол. (66.7%; 1935 р. 79.108.38 зол. — 63.2%). Відношення власного майна до чужого як 1:2 (1935 р. 1:1.70). Ощадности в райфайзенках зросли на 37.953.47 зол. (36.8%). Ідея ощадности поширюється; дрібні ощадности дали 3.516.61 зол. (1935 р. — 2.714.64 зол.). Векслеві позички 152.661.94 зол. На 22 райфайзенки 16 закінчило рік 1936 білянсовою надвишкою, 4 нові білянсів ще не робили і тільки 2 виказали білянсові втрати через невідповідну господарку. На організаційну працю витратив „Пок. Союз" 60 робучих днів. Головну вагу покладено на боротьбу з деморалізацією членів-довжників, яка вдерлася в нашу кредитову кооперацію у звязку з віддовжальними законами. На дальше слід звернути увагу на засновування нових райфайзенок, на систематичне організування дрібної ощадности, на розділ районів та одностайну позичкову практику і на творення плинних льокат. Після реферату дир. Пашкевича, в якому він ширше розвинув й умотивував намічену працю й рівночасно звернув увагу на небезпеку нової кризи, про яку вже дискутують в Америці, принято голосуванням вискидирективи: 1) посилити ощадність світайну і масову дрібну, 2) бути обережними в даванні позичок, 3) остерігати членів перед обдовженням і стежити за обдовженням мас, 4) збільшувати власні фонди, 5) усувати з кредитівок усяких хитрих конверзантів, 6) наладнати тісну співпрацю кредитівок між собою і з „Пок. Союзом", 7) перевести Заг. Збори „Покутського Господаря". — Того самого дня (30. V.) і в тім самім часі відбулися Загальні Збори кооп. „Покутський Господар" під проводом голови Надз. Ради ради. д-ра Кавальця. Вшанувавши память померлих членів, між ними члена Надзірної Ради дир. П. Мостовича та принявши минулорічний протокол до відома, збори вислухали звідомлень управи за 1936-ий рік. Ревізійне звідомлення д-ра З. Петрова ствердило зріст торгів на 38% та поширення кругу діяльности. З білянсу, відчитаного п. Гасвою, члени почули, що торги були вищі в порівнанні з торгами 1935 р. на 9.000 зол., що відношення власних капіталів до чужих було як 1:0.35 (на початку кооперативи було воно 1:8.35), чистого зиску було 831.58 зол. З доповнення дир. Бернада довідалися ми, що сума торгів осягнула висоту 66.000 зол. До того введено багатший вибір товарів і кращої якости. Винаймлено ще один льокаль, в якому приміщено головно кухонне знаряддя, залишивши в давньому льокалю рільниче знаряддя й насіння. Ця розбудова потягнула за собою чималі видатки, а це знову потягає за собою потребу свіжих фондів, які можна добути приєднуванням нових членів. Контрольна Комісія найшла все в найкращому порядку, отже збори після річевої дискусії дали управі абсолюторію. Опісля приділено зиск до запасного фонду, принято буджет та висоту зобовязань на 1937 рік, затверджено дотеперішній склад Надз Ради з тим, що на місце пок. дир. Мостовича увійшов В. Мельник, і склад дирекції. (Р. Боднар, А. Гаєва, М. Бернад; заст. Б. Яхно, І. Трач). При внесках і запитах обговорювано питання поширення агенд кооперативи

Спорт.

ПРОБА К. Л. К. ВДАЛАСЯ

Філія К. Л. К. Львів зорганізувала в четвер 10. ц. м. плавацькі змагання, на яких деякі кращі змагуни КЛК намагалися побити дотеперішні плавецькі рекорди. І справді проби вдалися, бо на цих змаганнях впало кілька нових рекордів. Висліди з цих змагань такі:

100 м. клясичний: 1) Карпяк 1:50.7 с., 2) Журавський 2:02; 3) Сенчина.

200 м. довільний: 1) Славецький Б. 3:04,7 (новий рекорд, на 14 сек. кращий від старого), 2) Бойко 3:05. Оба змагуни звели гарну боротьбу. При кінці Бойко острим фінішом доходить Славецького, але не може йому відібрати перемоги.

50 м. довільний юніорів: 1) Волошин 46,5, 2) Олесь 53,4, 3) Мирон.

100 м. горілиць: 1) Пелюшак 1:56,5, 2) Журавський, 3) Стахів.

3 × 50 м. змінний юніорів: КЛК у складі Трач, Олесь, Волошин: 2:50,5.

100 м. довільний: Славецький 1:10,7 (новий рекорд на 2 сек. кращий від старого), 2) Михальчишин.

5 × 50 м. довільний; КЛК у складі: **Сенчина, Рибачек,** Пелюшак, Бойко, Славецький — осягнули новий рекорд у часі 3:17,5 (на 8 секунд кращий від старого). Поодинчі 50 м. перейшли: Сенчина у часі 42, Рибачек 44, Пелюшак 40, Бойко 39, Славецький 36.

3 × 100 м. змінний: І тут новий рекорд! КЛК І. у складі Славецький, Карпяк, Бойко осягнули новий рекорд у часі 5:00,0 сек., на 16 сек. кращий від старого.

На закінчення відбулися змагання у водному мячі між **КЛК і Черник.** Переміг **Черник 4:3.**

ПЕРЕД НЕДІЛЬНИМИ ЗМАГАННЯМИ УКРАЇНИ.

Змагання за мистецтво Окружної Ліги Україна — Гасмонея викликали, як можна було сподіватися, величезне зацікавлення. Грище Погоні заповниться в неділю тисячами глядачів-симпатиків обох дружин. Зокрема симпатики української дружини прийдуть на недільні змагання напевно в рекордовій скількості.

Нема сумніву, що метч Україна — Гасмонея буде справжньою атракцією сезону, бо обі дружини не тільки схочуть добути такі дорогі й цінні два пункти, але своєю грою виказати, що їм належиться чолове місце в О. Л. Обі дружини виступлять у своїх найкращих складах, зокрема Україна гратиме в такім самім складі, в якім перемогла високо Чорних і Р. К. С.

Для України цей метч — важна ставка, але і для Гасмонеї має він велике престіжове значіння. Проте змагуни обох дружин не повинні ні на мент забувати, що вони на спортовому грищі. Одночасно під адресою української публики заявим уже раз пригадка: Свою дружину можна заохочувати окликами до гри, можна висказувати й негодування з гри своєї дружини, чи навіть з гри противника, одначе невдоволення не сміє ніколи переступати дозволених меж. А вже найприкріше стає, коли більшість глядачів, не орієнтуючись у приписах, добачує кривду своїй дружині там, де її зовсім не було.

Віримо, що Україна доложить усіх зусиль та викаже відповідну дозу амбіції й охоти, потрібної до перемоги. Одначе віримо теж, що так як наша дружина сповнить наші надії на зеленій мураві так теж і українська спортова публика буде поводитися справді по спортовому і своїй дружині схоче тільки помогти, а ніколи шкодити.

Недільна імпреза на грищі Погоні складається з двох метчів, а саме в год. 2.30 гратимуть за мистецтво О. Л. Погонь І Б — Польонія (Перемишль) і в год. 5.30 Україна — Гасмонея

СПОРТОВІ НОВИНКИ

Руханковий вечір Сокола IV. відбудеться при співучасти Сокола-Батька, Сокола III. і Сокола V. дня 13 ц. м. на площі Сокола IV. (вулиця Крупярська) при світлах рефлекторів в год. 8. веч. Доїзд трамваями 1, 3 і 8 до церкви Петра і Павла.

Станиславівський У. С. К. перемагає. У Львові грала дружина станиславівського УСК-у з Черником, Плаєм і УССК-ом. УСК переміг за одно пополудня у відбиванці Черника 2:1, Плай 2:0 й УССК 2:0. Грачі УСК-у грали д. добре і не видно було на них зовсім утоми з довгої їзди залізницею.

Більбао — Шлеськ 4:3. Баскійська дружина загостила у своїм турне також до Катовиць і виграла там з репрезентацією Шлеська 4:3. У неділю 13. ц. м. грають баски у Варшаві з репрезентацією Державної Ліги.

Юніори Руси бють. У мистецьких змаганнях юніорів Русь перемогла УКМСЦ 7:0 (1:0). Русь здобула перше місце і мистецтво юніорів.

Русь — Ф. Ц. Немзеті. В неділю 13. ц. м. гоститиме ужгородська Русь одну з кращих мадярських дружин, Ф. Ц. Немзеті, яка в мистецтвах заняла 5. місце. До цих змагань виступить уже Русь у повнім складі з Бідмоном у проводі.

Рапід програє у Царгороді. Віденський Рапід виїхав на турне до Туреччини. Перший свій метч у Царгороді програв Рапід з тамошнім клюбом Фенер Бахче 2:3.

Тайний професіоналізм у совітському спорті. Як відомо, в Совітах нема приватних спортових клюбів тільки всі спорт. клюби і товариства є на удержанні держави. Всеж таки виявляється, що в деяких совітських клюбах панує тайний професіоналізм і що в останніх часах трапляється багато випадків доломання спортових аматорських засад. Між іншими також відомий клюб „Динамо" у Києві постягав добрих футболістів з інших міст до Києва і вони, хоч ніде не працюють, дістають платню як робітники та дістають також нагороди за виграні метчі. Значить: все відбувається так, як у професійних футбольних дружин „гнилої" західної буржуазії, тільки про це ніхто голосно не говорить, а держава, не зважаючи на шумні напрямні фізкультури, дивиться на тихий професіоналізм крізь пальці.

—o—

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

RUCH SLOWIANSKI Lwów, 1937. R. II. Nr. 5.

UKRAINISCHE KULTURBERICHTE des Ukrainischen Wissenschaftlichen Institutes. Jahrg. IV, Nr. 31. Berlin, 15 Mai 1937.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

БУЧАЧ:
12. VI. Ніч під івана Купала.

МОНАСТИРИСЬКА:
14. VI. Циганський барон.
15. VI. Муж двох жінок.
16. VI. Шаріка.
17. VI. Довбуш.

ТИСЬМЕНИЦЯ:
18. VI. Циганський барон.
19. VI. Дівча в Маслосоюзу.
20. VI. Довбуш.
21. VI. Шаріка.

З Тисьмениці іде театр до Богородчан.

Український Мол. Театр „Заграва“ під арт. пров. В. Блавацького.

СОКАЛЬ:
12. VI. Муравлі.

Великий Театр:

Субота, 12. VI. год. 8 веч. „Подружжя“.

Цирк Станевських на пл. при вул. Пелчинській.

Субота, 12. п. м. дві вистави: год. 4.30 пополуд. і 8.30 веч.

КІНА.

АПОЛЬО: „Мільйонерові примхи“ муз комедія.
АТЛЯНТИК: „Х 27“ з Марлєною Дітріх.
ВАНДА: „Остання серенада“, „Замах у касині“.
ГРАЖИНА: „Шепіт кохання“, „Кейн і Мабель“.
ЕВРОПА: „Детектив Олена Гарфільд“.
КАСІНО: „Кохана родина“.
КОПЕРНИК: „Королівство за цілунок“ „Спокусниця“.
МАРУСЕНЬКА: „Ал хет“ („За гріхи“) і „Веселі бідаки“.
МЕТРО: „Малий бунтар“ із Шерлею Темпль і „Променада кохання“.
МІРАЖ: „Візьми моє серце“ з Джітою Альпар, „Запрошення до вальса“ з Ліліяною Гарвей.
МУЗА: „Джентельмен кохає інакше“, „Світ залюблений“.
ПАЛЯС: „Діти вулиці“ з Джекі Купером.
ПАКС: „Коронація у Льондоні“.
ПАН: „Генерал Суттер“.
РАЙ: „Москва-Шангай“ із Полею Негрі.
СВІТ: „Малібу“ та ревія.
СТИЛЕВЕ: „Непереможний“ з Гейрі Купером і ревія.
ТОН: „Аннаполіс“, „Подружжя на манівцях“.
УТІХА: „Ворог людства“ та ревія.
ХИМЕРА: „Коли кохати не вільно“ з Мартою Еґерт.

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5).
„Неаполь - Капрі - Соренто - Венеція“

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Субота, 12. червня 1937.

БЕРЛІН (357) 18.00 Орх. концерт, 19.20 Камер. концерт, 20.10, 21.00 „У гарному городі“ муз. вечір; БУДАПЕШТ (550) 12.05, 17.00 Сальон. музика, 22.10 Танк. музика; ВІДЕНЬ (507) 18.00 Нар. музика, 18.25, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00 „Вальк'ірія“ оп. Вагнера; ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР (1571) 14.00, 16.00 Музика, 19.00 Концерт учнів муз. консерваторії і радіо-хор, КОШИЦІ (259) 13.30, 18.00 Для Закарпаття; МІЛЯНО (369) 17.15 Танк. музика, 19.00 Розр. музика, 21.00 „Чорні гори“ ком. Черіо та Чельсі; МІНХЕН (405) 16.00 Музика втішає серце. 18.00 Нар. мельодії, 19.00, 20.00 Великий веселий вечір; ПРАГА (470) 18.15 Давня і нова бож. музика. 21.00 Орх. концерт, 22.35 Танк. музика; РАДІО ПАРІ (1648) 13.15, 20.15 Спів, 15.30 Сольо на альтівці, 17.30 Танк. музика, 20.30, 21.00, 22.00 Симф. концерт; РИМ (421) 17.15 Танк. музика, 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00 23.00 „Хованщина“ оп. Рімського-Корсакова.

Неділя, 13. червня 1937.

БЕРЛІН (357) 12.00, 15.30 Музика; 19.20 Камер. концерт, 20.00, 21.00 „О соле міо“ мельодії з Італії. БУДАПЕШТ (550) 12.30 Концерт оп. орх., 18.45 Скрипка; 20.00, 21.00, 22.00 „Олександра“ оп. Сірмая. ВІДЕНЬ (507) 11.45 Орх. концерт; 15.20 Квінтет ф-моль Брамса. 16.25 Музика, пісеньки; 18.55, 19.00, 20.00, 21.00 22.00 „Кавалір срібної рожі“ оп. Р. Штравса. ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР (1571) 15.30 Пісні та саксофон, 18.00 Гарні мельодії; 20.00, 21.00 Великий розр. концерт. КОШИЦІ (259) 18.00 Прикарпатська нар. музика, хор, балалайки. МІЛЯНО (369) 17.15, 18.00 Трансм. із салі консерваторії Сан Пієтро Маєлє в Неаполі: Весняний концерт; 19.50 Спенка; 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00, 22.00 „Гофманові казки“ оп. Офенбаха. МІНХЕН (405) 10.30 Романтичний муз. поранок, 15.20 „Про кохання“ китиця пісень у супр. інстр. і сол., 20.20 21.00 „Улісес“ ком. оп. Брандт-Бусса. ПРАГА (470) 11.10 Чеська музика, 12.20 Розр. музика, 16.1: 17.05 Концерт військ. орх.; 17.50 Вок.-муз. концерт. РАДІО ПАРІ (1648) 13.15 15.00, 20.15 Спів, 15.15 Розр. музика. 17.00 Концерт; 19.30 Спенка. РИМ (421) 17.30 Італ. нар. мельодії; 18.15 Розр. музика; 21.00, 22.00 Симф. концерт.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Субота, 12. червня 1937.

6.15 Ранішня пісня, 6.18 Руханка, 6.35 Музика в гр. пл., 7.00 Ранішній денник 7.10 Музика з гр. пл., 7.15 Для новобранців, 7.35 Музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Для шкіл: Співаймо пісеньки. 11.57 Сигнал часу. 12.03 Полудневий денник, 12.15 Сусідські зїзди у сільських господарствах, 12.25 Сальонова орхестра, 14.00 Концерт бажань; у перерві в год. 14.58 Наша програма 15.45 Господарські вістки, 16.00 І ми теж уладжуємо концерт — словно-муз. авд. у вик. дітей, 16.30 Баляди та легенди, орх., 17.20 Спів у супр. форт., 17.50 Особливости землі, забутої туристами, 18.00 Відозва Ліги охорони звірят. 18.05 Міша Левіцький грає, гр. пл., 18.25 Актуальна гутірка, 18.40 Програма на завтра, 18.45 Спортові вістки, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Кавалїри гарної Ідальки, весела словно-муз. авд., Зб. Ліпчинського і Ю. Тепи. 19.40 Актуальна гутірка, 19.50 Спортові вістки, 20.00 Польські скавти перед Джемборі, 20.45 Вечірній денник 20.55 Хліборобські вістки, 21.05 Концерт малої орх., 21.45 Огляд видань, 22.00 Чайковський: Чотири пори року, оп. 37 22.50 Останні вістки веч. денника, Метерольоґ. комунікат. Огляд преси, 23.00 Весела музика в гр. пл.; у перерві в год. 23.10 З тисяча й одної лекції — монольоґ, 23.30 Музика з гр. пл., 24.00—1.00 Орх. концерт.

Неділя, 13. червня 1937.

8.00 Сигнал часу, пісня; 8.03 Ранішній денник; 8.15 Для села: Хліборобська Газетка, Музика з гр. пл., Кооперація на селі; 8.35 Ярмо: попурі з оп. „Христя лісникiвна“, гр. пл.; 8.45 Про вартість худоби плеканої у Сх. Галичині; 9.00 Регіональна трансмісія з Люблина; 11.30 Легка музика з гр. пл.; 11.57 Сигнал часу; 12.03 „Краса ліса в музиці“ орх. концерт, спів, форт.; 13.00 Театр. огляд; 13.10 Розр. концерт: орх., вок. квартет, скрипка, форт., 14.40 Арк. Аверченко: „Няня“ гумореска; 15.00 Для села: Огляд ринків рільних продуктів, Промова з наг. Дня кооперації, Музика з гр. пл., Відчит; 16.00 День після з Лешна; 16.30 Оперова музика з гр. пл., 17.00 Театр Уяви: „Як опришок Смаєь примирився з Господом Богом“ Каз. Пшерви-Тетмаєра; 17.30 Репортаж із життя; 18.00 Підвечірок при мікрофоні: орх., речитації сопран, баритон, Юрандів хор; у перерві в год. 18.55 Два тижні у бразилійському вагоні; **20.00 Мішаний концерт у виконанні Дарії Бандрівської (сопр.) і Гал. Левицької (форт.),** 20.35 Спортові вістки 20.40 Політичний огляд. 20.50 Вечірній денник, 21.00 „Незнані прохожі“ муз. авд., 21.40 Спортові вістки, 22.00 Концерт солістів: форт., віол., 22.50 Останні вістки веч. денника, метеорольоґ. комунікат, 23.00 Танк. музика з гр. пл.; 23.30 Музика в гр. пл., 24.00—1.00 Орх. концерт.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

Радіокутик.

РАДІО В ЧАСІ КОРОНАЦІЇ В ЛЬОНДОНІ.

Зі справоздання з діяльности радія підчас коронації в Льондоні видно, що висліди були надзвичайні. Всі громадяни Великої Британії у далеких кольоніях і домініях мали можливість слідкувати за ходом свята. Радіофонія видала мільйони фунтів на закладення 850 км. кабеля та на приготування інсталяцій, які могли би відбирати всі звукові враження із свята і передавати їх радіослухачам.

Французькі репортери здали іспит блискучо, вміли заповнювати павзи в святі і давати змістовні інформації, не заглушуючи акустичних вражінь.

Показалося, яку важливу ролю сповняє репортер та якою потугою є радіова трансмісія, яка дає нечувані емоціональні вартости: уряд ужив їх для цілей пропаґандових і політичних.

Треба і надалі школити репортерів та уряджувати конкурси для відшукування нових талантів, бо радіові передачі набирають щораз то більшого значіння.

ТЕЛЄВІЗІЯ ПІДЧАС КОРОНАЦІЇ.

Телевізійні емісії з коронаційних свят у Льондоні дали додатні наслідки. Образи були дуже добре видні у Брайтон, віддаленому на 37 миль від льондонської висильної стації. Зібрані в кіні Одеон глядачі в числі 100 осіб були дуже вдоволені.

Підчас свят послуговувалися провізоричним телевізійним кабелем. З огляду на те, що наслідки були додатні, рішено через цілий Льондон протягнути телевізійний кабель, який проходив би через всі головні пункти міста і уможливив би в цей спосіб легку подачу образів, бо цілий центр міста і інші важливіші пункти були би обняті засягом кабеля.

Маючи такі добрі висліди, англійська радіофонія почала збільшувати час телевізійних програм. Стація працюватиме також і в звичайні дні від год. 12.30 до 13.30. Будуть подавати фільми спеціяльно цікаві для промислу і торгові телевізійними урядженнями.

БІРЖА.

Купно-продажа: Бельги бельґ. 89·38, 88·95, Доляри американські 5.28·50, 5.26·00, доляри канад. 5.28·50—5.26·00. Фльорени гол. 291·17—289·45, Франки фр. 23·59—23·45, Франки швайцарські 121·05—120·25 Фунти англ. 26·15—25·99, Гульдени данц 100·20—99·80, Корони ч. 18·20—17·70, Кор. дун. 116·74—115·90, Кор. норв. 131·33—130·35, Корони шв. 134·83—133·85, Ліри італ. 23·20—22·60, Марки фінлянд. 11·57—11·25, Марки нім. 131·00 — 129·00, Шилінги австр. 98·00—97·50, Тель Авів 26·05—25·80, Марки нім. срібні 140, 138.

Акції.

Банк Польський 101·25, Лільпоп 12·00, Цукор 29·00, 29·00, Вугіль 18·75, Норблин 55·00, Стараховичі 28·25. Тенденція дещо сильніша.

Папери.

3 поз. інвест. 1 ем. 63·75, серія ненот. 2 ем. 64·75, серія 84·50, 5 коверс. 57·00, 6 дол. 54·50, купон 20·65, 4 прем. дол. 39·50, 37·75, 7 стабіл. 370·00, купон 26·07, 4 консолід. 52·88, 53·00, два ост. дрібні.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

Маслосоюз з приводу вичікуючої тенденції ціни на масло не ставить.

Молоко	14—15
Яйця	2·65—2·70

Тенденція на масло і на яйця удержана, на молоко зниккова.

ПТИЦЯ.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 10. VI п. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, доставленої до подавця птахомясарні „М. С.“ у Львові (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Курята І. кл. товсті від 0·65 кг. вгору	1·50 зол.
Курки молоді І. кл. товсті без запліку на ногах від 1.50 кг вгору	1·10 зол.

Слабших сортів від вище поданих не приймає.

ОПОВІСТКИ.

М-р Теодор Данилів зі Збаража зложив на Рідну Школу 10.— зол.

ОГОЛОШЕННЯ.

II. оголошення.

НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ акціонарів Земельного Банку Гіпотечного, спілки акційної у Львові

відбудуться дня 30. червня 1937 р. в льокалі Банку при вул. Словацького 14 І. в год. 12.

Порядок нарад:

1) Отворення і вибір предсідника Загальних Зборів.

2) Вибір 12. членів Надзірної Ради групами.

3) Внесення на ревізію стану інтересів Банку і вибір в тій цілі комісії.

До участи в Загальних Зборах є управнені ті акціонарі, котрі по думці § 60. статуту зложать в касі Банку найпізніше 7 днів перед Загальними Зборами свої акції або посвідки, предвиджені законом. Управненим до вступу на Збори будуть видані леґітимації. 889

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0,35
1 мм. одношпальтовий в тексті і новинках	зол. 0.60
1 мм. одношпальтовий на першій сторінці	зол. 0.80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по	зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п.	зол. 0.10
шукаючі праці	зол. 0.05

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1	зол. 480.—
Остання сторінка 1/2	зол. 250.—
Остання сторінка 1/4	зол. 130.—
Остання сторінка 1/8	зол. 70.—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“ В друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

БУЧАЧ:
12. VI. Ніч під Івана Купала.

МОНАСТИРИСЬКА:
14. VI. Циганський барон.
15. VI. Муж двох жінок.
16. VI. Шаріка.
17. VI. Довбуш.

ТИСЬМЕНИЦЯ:
18. VI. Циганський барон.
19. VI. Дівча з Маслосоюзу.
20. VI. Довбуш.
21. VI. Шаріка.

З Тисьмениці їде театр до Богородчан.

Український Мол. Театр „Заграва" під арт. пров. В. Блавацького.

СОКАЛЬ:
12. VI. Мураві.

Великий Театр:

Субота, 12. VI. год. 8 веч. „Подружжя".

Цирк Станевських на пл. при вул. Пелчинській.

Субота, 12. ц. м. дві вистави: год. 4.30 попол. і 8.30 веч.

КІНА.

АПОЛЬО: „Мільйонерові примхи" муз комедія.

АТЛЯНТИК: „Х 27" з Марлєною Дітріх.

ВАНДА: „Остання серенада", „Замах у касині".

ҐРАЖИНА: „Шепіт кохання", „Кейн і Мабель".

ЕВРОПА: „Детектив Оліва Ґарфільд".

КАСІНО: „Кохана родинка".

КОПЕРНИК: „Королівство за цілунок" „Спокусниця".

МАРУСЕНЬКА: „Ал хет" („За ґрішки") і „Веселі бідаки".

МЕТРО: „Малий бунтар" із Шерлею Темпль і „Променада кохання".

МІРАЖ: „Візьми моє серце" з Джітою Альпар, „Запросини до вальса" з Ліліяною Гарвей.

МУЗА: „Джентельмен кохає інакше", „Світ залюблений".

ПАЛЯС: „Діти вулиці" з Джекі Куґером.

ЦАКС: „Коронація у Льондоні".

ПАН: „Генерал Суттер".

РАЙ: „Москва-Шангай" із Полею Неґрі.

СВІТ: „Малібу" та ревія.

СТИЛЕВЕ: „Непереможний" з Ґейрі Купером і ревія.

ТОН: „Аннаполіс", „Подружжя на манівцях".

УТІХА: „Ворог людства" та ревія.

ХИМЕРА: „Коли кохати не вільно" з Мартою Еґерт.

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5).
„Неаполь - Капрі - Соренто - Венеція"

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Субота, 12. червня 1937.

БЕРЛІН (357) 18.00 Орх. концерт, 19.20 Камер. концерт, 20.10, 21.00 „У гарному городі" муз. вечір; БУДАПЕШТ (550) 12.05, 17.00 Сальон. музика, 22.10 Танк. музика; ВІДЕНЬ (507) 18.00 Нар. музика, 18.25, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00 „Валькірія" оп. Ваґнера; ДАЯТШЛЯНДЗЕНДЕР (1571) 14.00, 16.00 Музика, 19.00 Концерт учнів муз. консерваторії і радіохор. КОШИЦІ (259) 13.30, 18.00 Для Закарпаття; МІЛЯНО (369) 17.15 Танк. музика, 19.00 Розр. музика, 21.00 „Чорні гори" ком. Черіо та Чельсі; МІНХЕН (405) 16.00 Музика втішає серце, 18.00 Нар. мельодії, 19.00, 20.00 Великий веселий вечір; ПРАҐА (470) 18.15 Давня і нова вок. музика, 21.00 Орх. концерт, 22.35 Танк. музика; РАДІО ПАРІ (1648) 13.15, 20.15 Спів, 15.30 Сольо на альтівці, 17.30 Танк. музика, 20.30, 21.00, 22.00 Симф. концерт; РИМ (421) 17.15 Танк. музика, 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00 23.00 „Хованщина" оп. Рімського-Корсакова.

Неділя, 13. червня 1937.

БЕРЛІН (357) 12.00, 15.30 Музика; 19.20 Камер. концерт, 20.00, 21.00 „О сольо міо" мельодії з Італії. БУДАПЕШТ (550) 12.30 Концерт оп. орх., 18.45 Скрипка; 20.00, 21.00, 22.00 „Олександра" оп Сірмая. ВІДЕНЬ (507) 11.45 Орх. концерт; 15.20 Квінтет ф-моль Брамса, 16.25 Музика, пісеньки; 18.55, 19.00, 20.00, 21.00 22.00 „Кавалір срібної рожі" оп. Р Штравса. ДАЯТШЛЯНДЗЕНДЕР (1571 15.30 Пісні та саксофон, 18.00 Гарні мельодії; 20.00, 21.00 Великий розр. концерт. КОШИЦІ (259) 18.00 Прикарпатська нар. музика, хор, балалайки. МІЛЯНО (369) 17.15, 18.00 Трансм. із сал. консерваторії Сан Пієтро Мацле в Неаполі: Веселий концерт; 19.50 Оценка; 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00, 22.00 „Гофманові казки" оп. Офенбаха. МІНХЕН (405) 10.30 Романтичний муз. поранок, 15.30 „Про кохання" китиця пісень у супр. інстр. і сол., 20.20 21.00 „Улісесс" ком. оп. Брецгт-Бузса. ПРАҐА (470) 11.10 Чеська музика, 12.20 Розр. музика, 16.15 17.05 Концерт військ. орх.; 17.50 Вок.-муз. концерт. РАДІО ПАРІ (1648) 13.15, 15.00, 20.15 Спів, 15.15 Розр. музика. 17.00 Концерт; 19.30 Оценка. РИМ (421) 17.30 Італ. нар. мельодії; 18.15 Розр. музика; 21.00, 22.00 Симф. концерт.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Субота, 12. червня 1937.

6.15 Ранішня пісня, 6.18 Руханка, 6.35 Музика з гр. пл., 7.00 Ранішній денник 7.10 Музика з гр. пл., 7.15 Для новобранців, 7.35 Музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Для шкіл: Співаймо пісеньки. 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Сусідські зїзди у сільських господарствах, 12.25 Сальонова орхестра, 14.00 Концерт бажань; у перерві в год. 14.53 Наша програма 15.45 Господарські вістки, 16.00 І ми теж улаштуємо концерт — словно-муз. авд у вик. дітей, 16.30 Балади та легенди орх., 17.20 Спів у супр. форт., 17.50 Особливости землі, забутої туристами, 18.00 Відозва Ліги охорони звірят, 18.05 Міша Левіцький грає, гр. пл., 18.25 Актуальна гутірка, 18.40 Програма на завтра, 18.45 Спортові вістки, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Кавалїри гарної Ідальки, весела словно-муз. авд., Зб. Лічинського і Ю. Тепи, 19.40 Актуальна гутірка, 19.50 Спортові вістки, 20.00 Польські скавти перед Джемборі, 20.45 Вечірній денник 20.55 Хліборобські вістки, 21.05 Концерт малої орх., 21.45 Огляд видань, 22.00 Чайковський: Чотири пори року, оп. 57 22.50 Останні вістки веч. денника, Метеорольоґ. комунікат, Огляд преси, 23.00 Весела музика з гр. пл.; у перерві в год. 23.10 З тисячі й одної ночі — мольоґ, 23.30 Музика з гр. пл., 24.00—1.00 Орх. концерт.

Неділя, 13. червня 1937.

8.00 Сигнал часу, пісня; 8.03 Ранішній денник; 8.15 Для села: Хліборобська Ґазетка, Музика з гр. пл., Кооперація на селі; 8.35 Ярно: попурі з оп. „Христя лісниківна", гр. пл.; 8.45 Про вартість худоби плеканої у Сх. Галичині; 9.00 Реґіональна трансмісія з Ліскова; 11.30 Легка музика з гр. пл.; 11.57 Сигнал часу; 12.03 „Краса ліса в музиці" орх. концерт, спів, форт.; 13.00 Театр. огляд; 13.10 Розр. концерт: орх., вок. квартет, скрипка, форт., 14.40 Арк. Аверченко: „Няня" гумореска; 15.00 Для села: Огляд ринків рільних продуктів, Промова з наг. Дня кооперації, Музика з гр. пл., Відчит; 16.00 День пісні з Лешна; 16.30 Оперова музика з гр. пл., 17.00 Театр Уяви: „Як опришок Смаль примирився с Господом Богом" Каз. Пшерви-Тетмаєра; 17.30 Репортаж із життя; 18.00 Підвечірок при мікрофоні: орх., рецитації сопран, баритон, Юрмадів хор; у перерві в год. 18.55 Два тижні у бразилійському вагоні; **20.00 Мішаний концерт у виконанні Дарії Бандрівської (сопр.) і Галі Левицької (форт.),** 20.35 Спортові вістки 20.40 Політичний огляд, 20.50 Вечірній денник, 21.00 „Невідомі прохожі" муз. авд., 21.40 Спортові вістки, 22.00 Концерт солістів: форт., віол., 22.50 Останні вістки веч. денника, метеорольоґ. комунікат, 23.00 Танк. музика з гр. пл.; 23.30 Музика з гр. пл., 24.00—1.00 Орх. концерт.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

Радіокутик.

РАДІО В ЧАСІ КОРОНАЦІЇ В ЛЬОНДОНІ.

Зі справоздання з діяльности радія підчас коронації в Льондоні видно, що висліди були надзвичайні. Всі громадяни Великої Британії у далеких кольоніях і домініях мали можливість слідкувати за ходом свята. Радіофонія видала мільйони фунтів на закладення 850 км. кабеля та на приготування інсталяцій, які могли би відбирати всі звукові вражіння із свята і передавати їх радіослухачам.

Французькі репортери здали іспит блискучо, вміли заповнювати павзи в святі і давати змістовні інформації, не заглушуючи акустичних вражінь.

Показалося, яку важливу ролю сповняє репортер та якою потугою є радіова трансмісія, яка дає нечувані емоціональні вартости; уряд уживає їх для цілей пропагандових і політичних.

Треба і надалі школити репортерів та уряджувати конкурси для відшукування нових талантів, бо радіові передачі набирають щораз то більшого значіння.

ТЕЛЄВІЗІЯ ПІДЧАС КОРОНАЦІЇ.

Телевізійні емісії з коронаційних свят у Льондоні дали додатні наслідки. Образи були дуже добре видні у Брайтон, віддаленому на 37 миль від льондонської висильної стації. Зібрані в кіні Одеон глядачі в числі 100 осіб були дуже вдоволені.

Підчас свят послуговувалися провізоричним телевізійним кабелем. З огляду на те, що наслідки були додатні, рішено через цілий Льондон протягнути телевізійний кабель, який проходив би через всі головні пункти міста і уможливив би в цей спосіб легку надачу образів, бо цілий центр міста і інші важливіші пункти були би обняті засягом кабеля.

Маючи такі добрі висліди, англійська радіофонія почала збільшувати час телевізійних програм. Стація працюватиме також і в звичайні дні від год. 12.30 до 13.30. Будуть надавати фільму спеціяльно дібраного для промислу і торговлі телевізійними урядженнями.

БІРЖА.

Купно-продажа: Бельґи бельґ. 89·38, 88·95, Долярі американські 5.28·50, 5.26·00, доляри канад. 5.28·50—5.26·00. Фльорени гол. 291·17—289·45, Франки фр. 23·59—23·45, Франки швайцарські 121·05—120·25 Фунти англ. 26·15—25·99, Гульдени данц 100·20—99·80, Корони ч. 18·20—17·70, Кор дун. 116·74—115·90, Кор. норв. 131·33—130·35, Корони шв. 134·83—133·85, Ліри італ. 23·20—22·60, Марки фінлянд. 11·57—11·25, Марки нім. 131·00 — 129·00, Шилінґи австр. 98·00—97·50, Тель Авів 26·05—25·80, Марки нім. срібні 140, 138.

Акції.

Банк Польський 101·25, Лільпоп 12·00, Цукор 29·00, 29·00, Вугіль 18·75, Норблин 55·00, Стараховичі 28·25. Тенденція дещо сильніша.

Папери.

3 поз. інвест. 1 ем. 63·75, серія ненот. 2 ем. 64·75, серія 84·50, 5 конверс. 57·00, 6 дол. 54·50, купон 20·65, 4 прем. дол. 39·50, 37·75, 7 стабіл. 370·00, купон 26·07, 4 консолід. 52·88, 53·00, два ост. дрібні

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Маслосоюз з приводу вичікуючої тенденції ціни на масло не ставить.

Молоко 14—15
Яйця 2·65—2·70

Тенденція на масло і на яйця удержана, на молоко знижкова.

ПТИЦЯ.

„Маслосоюз" повідомляє, що в днї 10. VI. п. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Курята 1. кл. товсті від 0·65 кг. вгору — 1·50 зол.
Кури молоді 1. кл. товсті без вапняку на ногах від 1·50 кг вгору — 1·10 зол.

Слабших сортів від вище поданих не приймає.

ОПОВІСТКИ.

М-р Теодор Данилів зі Збаража зложив на Рідну Школу 10.— зол.

Дирекція Прив. Коед. Гімназії Р. Ш. ім. І. Франка в Дрогобичі подає до відома, що вступні іспити до І. кл. гімн. почнуться дня 17. VI. до II—IV дня 22 червня, до гуманістичного та математично-фізичного ліцею дня 24. VI. Зголошення з документами треба складати в Дирекції до дня 16. VI. або до дня 21. та 23. VI. Замісцеві учні знайдуть дешеве приміщення в Бурсі, а учениці в Інституті СС. Василіянок. 1101 3–3

Дирекція дів. гімназії Р. Ш. в Станиславові подає до відома, що вступні іспити **до І. кл. гімн.** почнуться дня 17 червня, **до II—IV кл. гімн.** дня 22. червня, **до І. кл. гум. ліцею** дня 24. червня. Зголошення з документами треба складати в Дирекції до дня 16. VI. або до дня 21. та 23. VI. н. р. 1101 1–3

Державна Технічна Школа у Львові (вул. Снопківська ч. 47) проголошує вписи і вступні іспити: до гімназії **механічної** і гімназії **електричної** в днях від 17.—19. червня в год. від 9—12-ої, до **ліцею** механічного і **ліцею** доріг у днях від 21.—22. червня, в год. від 9—12-ої. Ближчі інформації письмово або устно за зворот. 1104 1–2

Вступні іспити до І. і II. курсу Заторонкарської Семінарії СС. Василіянок у Львові при вул. Потоцького 95 зачнуться дня 22. п. м. в 8 год. — **Управа.** 44 2–3

ОГОЛОШЕННЯ.

II. оголошення.

НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ акціонарів Земельного Банку Гіпотечного, спілки акційної у Львові

відбудуться дня 30. червня 1937 р. в льокалі Банку при вул. Словацького 14 І. в год. 12.

Порядок нарад:

1) Отворення і вибір предсїдника Загальних Зборів.

2) Вибір 12. членів Надзірної Ради групами.

3) Внесення на ревізію стану інтересів Банку і вибір в тій ціли комісії.

До участи в Загальних Зборах є управнені ті акціонарі, котрі по думці § 60. статуту зложать в касі Банку найпізніше 7 днів перед Загальними Зборами свої акції або посвідки, предвиджені законом. Управненим до вступу на Збори будуть видані леґітимації. 883

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . зол. 0.35
1 мм. одношпальтовий в тексті і новинках . зол. 0.60
1 мм. одношпальтовий на першій сторінці . зол. 0.80

Дрібні оголошення від слова:
матримоніяльні і приват. кореспонденція по зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п. . . . . . зол. 0.10
шукаючі праці . . . . зол. 0.05
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . зол. 480.—
Остання сторінка 1/2 . . . . зол. 250.—
Остання сторінка 1/4 . . . . зол. 130.—
Остання сторінка 1/8 . . . . зол. 70.—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". В друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.